

TABEL DE CONCORDANȚĂ

Legislație Uniunii Europene		Legislația națională	
DIRECTIVA 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și ulterior de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului <i>OJ L 197, 24.7.2012, p. 1-37</i>		Lege privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase	
		Secțiunea 1 Obiectul și domeniul de aplicare	
ART. 1	Obiectul	ART. 1	
	Prezenta directivă stabilește norme pentru prevenirea accidentelor majore care implică substanțe periculoase și pentru limitarea consecințelor acestora asupra sănătății umane și asupra mediului, în vederea asigurării unui nivel ridicat de protecție pe întreg teritoriul Uniunii, într-o manieră consecventă și eficace.	1(1)	Prezenta lege reglementează măsuri pentru prevenirea accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase, precum și pentru limitarea consecințelor acestora asupra sănătății umane și asupra mediului, pentru asigurarea unui nivel ridicat de protecție pe întreg teritoriul național, într-o manieră consecventă și eficace.
		1(2)	Prevederile prezentei legi nu aduc atingere dispozițiilor privind protecția civilă, respectiv securitatea și sănătatea în muncă.
ART. 2	Domeniul de aplicare	ART. 2	
2(1)	Prezenta directivă se aplică amplasamentelor, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1).	2(1)	Prevederile prezentei legi se aplică amplasamentelor definite la art. 3 pct.1.
2(2)	Prezenta directivă nu se aplică: (a) amplasamentelor, instalațiilor sau suprafețelor de depozitare militare; (b) pericolelor create de radiații ionizante provenite de la substanțe; (c) transportului de substanțe periculoase și depozitării intermediare temporare direct legate de transportul respectiv pe șosele, căi ferate, căi de navigație fluvială interne, căi maritime sau aeriene, în afara amplasamentelor care intră sub incidența prezentei directive, inclusiv încărcării, descărcării și transportului la sau de la alte mijloace de transport pe docuri, pontoane sau stații de triaj; (d) transportului de substanțe periculoase prin conducte, inclusiv stații de pompare, în afara amplasamentelor care intră sub incidența prezentei directive; (e) exploatării, și anume explorării, extracției și prelucrării, minereurilor în mine și cariere, inclusiv prin intermediul forajelor; (f) explorării și exploatării în largul mării a minereurilor, inclusiv a hidrocarburilor; (g) depozitării gazelor în situri subterane aflate în largul mării, fiind incluse atât siturile de depozitare dedicate, cât și siturile unde au loc explorarea și exploatarea minereurilor, inclusiv a hidrocarburilor;	2(2)	Prezenta lege nu se aplică: a) amplasamentelor, instalațiilor sau zonelor de depozitare ale unităților militare; b) pericolelor create de radiații ionizante provenite de la materiale radioactive; c) transportului de substanțe periculoase și depozitării temporare direct legate de transportul pe căi rutiere, căi ferate, căi de navigație fluvială interne, căi maritime sau aeriene, în afara amplasamentelor care intră sub incidența prezentei legi, inclusiv încărcării, descărcării și transportului la sau de la alte mijloace de transport pe docuri, pontoane sau stații de triaj; d) transportului de substanțe periculoase prin conducte, inclusiv stații de pompare, în afara amplasamentelor care intră sub incidența prezentei legi; e) explorări și exploatării minereurilor în mine și cariere, inclusiv prin intermediul forajelor; f) explorării și exploatării în largul mării a minereurilor, inclusiv a hidrocarburilor; g) depozitării gazelor în situri subterane aflate în largul mării, fiind incluse atât siturile de depozitare dedicate, cât și siturile unde au loc explorarea și exploatarea minereurilor, inclusiv a hidrocarburilor; h) depozitelor de deșeuri, inclusiv depozitării subterane a deșeurilor.

	(h) depozitelor de deșeuri, inclusiv depozitării subterane a deșeurilor. Fără a aduce atingere literelor (e) și (h) de la primul paragraf, depozitarea subterană onshore a gazului în straturi naturale, acvifere, cavități saline și mine dezafectate și operațiunile de prelucrare chimică și termică și depozitarea aferentă acestor operațiuni care implică substanțe periculoase, precum și instalațiile funcționale de eliminare a sterilului, inclusiv bazine de decantare sau baraje, care conțin substanțe periculoase sunt incluse în domeniul de aplicare al prezentei directive.	2 (3)	Fără a aduce atingere prevederilor de la lit. e) și h) de la alin. (2) sunt incluse în domeniul de aplicare al prezentei legi: a) depozitarea subterană onshore a gazului în straturi naturale, acvifere, cavități saline și mine dezafectate, și b) operațiunile de prelucrare chimică și termică și depozitarea aferentă acestor operațiuni, care implică substanțe periculoase, precum și instalațiile funcționale de eliminare a sterilului, inclusiv bazine de decantare sau baraje care conțin substanțe periculoase.
	Definiții		Secțiunea 2 Definiții
ART. 3	În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:	ART. 3	În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:
	1. "amplasament" reprezintă întreaga zonă care se află sub controlul unui operator, dacă în una sau mai multe instalații ale acesteia, inclusiv în infrastructurile sau activitățile obișnuite sau conexe, există substanțe periculoase; amplasamentele sunt fie amplasamente de nivel inferior, fie amplasamente de nivel superior;		1. " amplasament " - întreaga zonă care se află sub controlul unui operator, unde sunt prezente substanțe periculoase în una sau mai multe instalații situate în această zonă, inclusiv în infrastructurile sau activitățile obișnuite sau conexe; amplasamentele sunt fie amplasamente de nivel inferior fie amplasamente de nivel superior;
	2. "amplasament de nivel inferior" înseamnă un amplasament în care substanțele periculoase sunt prezente în cantități egale sau mai mari decât cantitățile menționate în coloana 2 din partea 1 sau în coloana 2 din partea 2 din anexa I, dar mai mici decât cantitățile menționate în coloana 3 din partea 1 sau în coloana 3 din partea 2 din anexa I, acolo unde este necesar aplicându-se regula de însumare stabilită în nota 4 din anexa I;		2. " amplasament de nivel inferior " înseamnă un amplasament în care substanțele periculoase sunt prezente în cantități egale sau mai mari decât cantitățile prevăzute în coloana 2 din partea 1 sau în coloana 2 din partea 2 din anexa nr. 1, dar mai mici decât cantitățile prevăzute în coloana 3 din partea 1 sau în coloana 3 din partea 2 din anexa nr. 1, acolo unde este necesar aplicându-se regula de însumare stabilită în nota 4 din anexa nr. 1;
	3. "amplasament de nivel superior" înseamnă un amplasament în care substanțele periculoase sunt prezente în cantități egale cu sau mai mari decât cantitățile menționate în coloana 3 din partea 1 sau în coloana 3 din partea 2 din anexa I, acolo unde este necesar aplicându-se regula de însumare stabilită în nota 4 din anexa I;		3. " amplasament de nivel superior " - un amplasament în care substanțele periculoase sunt prezente în cantități egale cu, sau mai mari decât, cantitățile prevăzute în coloana 3 din partea 1, sau în coloana 3 din partea 2 din anexa nr. 1, acolo unde este necesar aplicându-se regula de însumare stabilită în nota 4 din anexa nr. 1;
	4. "amplasament învecinat" înseamnă un amplasament a cărui poziționare în apropierea unui alt amplasament este de natură să sporească riscul sau consecințele unui accident major;		4. " amplasament învecinat " - un amplasament a cărui poziționare în apropierea unui alt amplasament este de natură să sporească riscul sau consecințele unui accident major;
	5. "amplasament nou" înseamnă: (a) un amplasament care intră în exploatare sau este construit la data de 1 iunie 2015 sau ulterior acestei date; sau (b) un sit de exploatare care intră sub incidența prezentei directive sau un amplasament de nivel inferior care devine amplasament de nivel superior sau viceversa la data de 1 iunie 2015 sau ulterior acestei date, ca urmare a unor modificări ale instalațiilor sau activităților sale ce duc la o modificare a inventarului său de substanțe periculoase;		5. " amplasament nou ": a) un amplasament care intră în exploatare sau este construit la data de 1 iunie 2015 sau ulterior acestei date; sau b) un sit de exploatare care intră sub incidența prezentei legi sau un amplasament de nivel inferior care devine amplasament de nivel superior sau viceversa, la data de 1 iunie 2015 sau ulterior acestei date, ca urmare a unor modificări ale instalațiilor sau activităților sale ce duc la o modificare a inventarului său de substanțe periculoase;
	6. "amplasament existent" înseamnă un amplasament care la 31 mai 2015 intră în		6. " amplasament existent " - un amplasament care la data de 31 mai 2015 se afla

	domeniul de aplicare a Directivei 96/82/CE, iar de la data de 1 iunie 2015 intră sub incidența prezentei directive fără a-și modifica clasificarea de amplasament de nivel inferior sau de amplasament de nivel superior;		în domeniul de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 804/2007 privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase, cu modificările și completările ulterioare, iar de la data publicării prezentei legi intră sub incidența acesteia fără a-și modifica clasificarea de amplasament de nivel inferior sau de amplasament de nivel superior;
	7. "alt amplasament" înseamnă un sit de exploatare care intră în domeniul de aplicare a prezentei directive sau un amplasament de nivel inferior care devine amplasament de nivel superior sau viceversa la data de 1 iunie 2015 sau ulterior acestei date, din alte motive decât cele menționate la punctul 5;		7. " alt amplasament " - un sit de exploatare care intră în domeniul de aplicare a prezentei legi sau un amplasament de nivel inferior care devine amplasament de nivel superior sau viceversa, la data publicării prezentei legi sau ulterior acestei date, din alte motive decât cele menționate la punctul 5;
	8. "instalație" înseamnă o unitate tehnică din cadrul unui amplasament aflată la nivelul sau sub nivelul solului, în care sunt produse, utilizate, manipulate sau depozitate substanțe periculoase; aceasta cuprinde totalitatea echipamentului, structurilor, sistemului de conducte, utilajelor, instrumentelor, căilor ferate proprii de garare, docurilor, cheiurilor de descărcare care deserveșc instalația, pontoanelor, depozitelor sau altor structuri similare, plutitoare sau de altă natură, necesare pentru exploatarea instalației respective;		13. " instalație " - o unitate tehnică din cadrul unui amplasament, aflată la nivelul sau sub nivelul solului, în care sunt produse, utilizate, manipulate sau depozitate substanțe periculoase; aceasta cuprinde totalitatea echipamentelor, structurilor, sistemelor de conducte, utilajelor, instrumentelor, căilor ferate proprii de garare, docurilor, cheiurilor de descărcare care deserveșc instalația, pontoanelor, depozitelor sau altor structuri similare, plutitoare sau de altă natură, necesare pentru exploatarea instalației respective;
	9. "operator" reprezintă orice persoană fizică sau juridică care exploatează sau controlează un amplasament sau o instalație sau, dacă acest lucru este prevăzut în legislația națională, căreia i-a fost delegată puterea de decizie economică sau de luare a deciziilor asupra funcționării din punct de vedere tehnic a amplasamentului sau instalației;		14. " operator " - orice persoană fizică sau juridică care exploatează sau deține controlul unui amplasament sau a unei instalații sau căreia, conform legislației naționale, i-a fost delegată puterea de decizie economică sau de luare a deciziilor asupra funcționării din punct de vedere tehnic și al siguranței amplasamentului sau instalației;
	10. "substanță periculoasă" înseamnă o substanță sau un amestec care intră sub incidența părții 1 sau care este menționat(ă) în partea 2 din anexa I, inclusiv sub formă de materie primă, produs, produs secundar, rezidual sau intermediar;		21. " substanță periculoasă " - înseamnă o substanță sau un amestec care intră sub incidența părții 1 sau care este menționat(ă) în partea 2 din anexa nr.1, inclusiv sub formă de materie primă, produs, produs secundar, rezidual sau intermediar;
	11. "amestec" înseamnă un amestec sau o soluție compusă din două sau mai multe substanțe;		9. " amestec " - înseamnă o mixtură sau o soluție compusă din două sau mai multe substanțe;
	12. "prezența substanțelor periculoase" înseamnă prezența efectivă sau anticipată a substanțelor periculoase în amplasament sau a substanțelor periculoase despre care se poate prevedea în mod rezonabil că ar putea fi generate în timpul pierderii controlului asupra proceselor, inclusiv a activităților de depozitare, în oricare dintre instalațiile din amplasament, în cantități egale cu sau mai mari decât cantitățile relevante pentru încadrare stabilite în partea 1 sau partea 2 din anexa I;		16. " prezența substanțelor periculoase " - prezența efectivă sau anticipată a substanțelor periculoase pe amplasament, sau a substanțelor periculoase despre care se poate prevedea că ar putea fi generate în timpul pierderii controlului asupra proceselor, inclusiv a activităților de depozitare, în oricare dintre instalațiile aflate în cadrul amplasamentului, în cantități egale cu sau mai mari decât cantitățile relevante pentru încadrare stabilite în partea 1 sau partea 2 din anexa nr.1;
	13. "accident major" înseamnă un eveniment, cum ar fi o emisie majoră, un incendiu sau o explozie care rezultă din evoluții necontrolate în cursul exploatării oricărui amplasament care intră sub incidența prezentei directive și care conduce la pericole grave, imediate sau întârziate, pentru sănătatea umană sau mediu, în interiorul sau în exteriorul amplasamentului, și care implică una sau mai multe substanțe periculoase;		8. " accident major " - un eveniment, cum ar fi o emisie majoră, un incendiu sau o explozie care rezultă din evoluții necontrolate în cursul exploatării oricărui amplasament care intră sub incidența prezentei legi și care conduce la pericole grave, imediate sau întârziate, pentru sănătatea umană sau pentru mediu, în interiorul sau în exteriorul amplasamentului, și care implică una sau mai multe substanțe periculoase;
	14. "pericol" înseamnă proprietatea intrinsecă a unei substanțe periculoase sau a unei situații fizice, cu potențial de a produce daune sănătății umane sau mediului;		15. " pericol " - proprietatea intrinsecă a unei substanțe periculoase sau a unei situații fizice, cu potențial de a produce daune asupra sănătății umane sau asupra mediului;

	15. "risc" înseamnă probabilitatea ca un efect specific să se producă într-o anumită perioadă sau în anumite împrejurări;		19. "risc" - probabilitatea ca un efect specific să se producă într-o anumită perioadă sau în anumite împrejurări;
			20. "risc residual" - se referă la riscul rămas după înlăturarea unora dintre factorii cauzatori de risc;
	16. "depozitare" înseamnă prezența unei cantități de substanțe periculoase în scopul înmagazinării, depozitării în condiții de securitate sau menținerii în stoc;		10. "depozitare" - prezența unei cantități de substanțe periculoase în scopul înmagazinării, depozitării în condiții de siguranță sau menținerii în stoc;
			11. „efectul "Domino" - rezultatul unei serii de evenimente, în cascadă, în care consecințele unui accident ce are loc la o instalație, un sit de exploatare sau un amplasament sunt amplificate prin propagarea efectelor sale și producerea unui alt accident la o altă instalație, alt sit de exploatare sau amplasament, din cauza distanțelor dintre amplasamente și a proprietăților substanțelor prezente, și care conduce în final la un accident major;
	17. "public" înseamnă una sau mai multe persoane fizice sau juridice și, în conformitate cu dreptul național sau practica la acest nivel, asociațiile, organizațiile sau grupurile acestora;		17. "public" – orice persoană fizică sau juridică indiferent de forma de constituire a acesteia;
	18. "publicul interesat" înseamnă publicul afectat sau care ar putea fi afectat sau care are un interes în luarea unei decizii privind oricare dintre aspectele reglementate de articolul 15 alineatul (1); în scopul prezentei definiții, organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului și care îndeplinesc toate cerințele aplicabile în conformitate cu dreptul național trebuie luate în considerare ca având un interes;		18. "public interesat" - publicul afectat sau posibil a fi afectat sau care are un interes în luarea unei decizii privind oricare dintre aspectele reglementate de art. 15 alin. (1) din prezenta lege; în accepțiunea prezentei definiții, organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului și care îndeplinesc toate cerințele aplicabile în conformitate cu legislația națională sunt considerate public interesat;
	19. "inspecție" înseamnă toate acțiunile, inclusiv vizite la fața locului, verificări ale unor măsuri interne, sisteme, rapoarte și documente de monitorizare, precum și orice monitorizare necesară, efectuată de către sau în numele autorității competente pentru a verifica și a promova conformarea amplasamentelor cu cerințele prezentei directive.		12. "inspecție" - toate acțiunile, inclusiv vizite la fața locului, verificări ale unor măsuri interne, sisteme, rapoarte și documente de monitorizare, precum și orice monitorizare necesară, efectuată de către sau în numele autorității competente pentru a verifica și a promova conformarea amplasamentelor cu cerințele prezentei legi.
ART. 4	Evaluarea pericolelor de accidente majore pentru o anumită substanță periculoasă	ART.4	Secțiunea 3 Evaluarea pericolelor de accident major pentru o anumită substanță periculoasă
4(1)	Comisia evaluează, atunci când este necesar sau de fiecare dată când primește o notificare din partea unui stat membru în conformitate cu alineatul (2), dacă este imposibil ca, în practică, o anumită substanță periculoasă care intră sub incidența părții 1 sau care este menționată în partea 2 din anexa I să cauzeze o emisie de materie sau energie care ar putea provoca un accident major atât în condiții normale, cât și în condiții anormale care pot fi rezonabil prevăzute. Evaluarea respectivă ține seama de informațiile menționate la alineatul (3) și se bazează pe una sau mai multe dintre următoarele caracteristici: (a) forma fizică a substanței periculoase în condiții normale de procesare sau manipulare sau în cazul unei pierderi neplanificate a stării de izolare; (b) proprietățile intrinseci ale substanței periculoase, în special cele legate de comportamentul dispersiv în cazul scenariului unui accident major, cum ar fi		Alin. 1 al art.4 prevede obligații ale Comisiei Europene și nu se transpune în legislația națională.

	masa moleculară și presiunea saturată a vaporilor; (c) concentrația maximă a substanțelor în cazul amestecurilor. În sensul primului paragraf, ar trebui să se țină seama, după caz, și de condițiile de izolare, și de ambalajul generic al substanței periculoase, în special atunci când intră sub incidența legislației specifice a Uniunii.		
4(2)	În cazul în care un stat membru consideră că o substanță periculoasă nu prezintă un pericol de accident major în conformitate cu alineatul (1), notifică acest lucru Comisiei, transmitând acesteia justificarea ce stă la bază, inclusiv informațiile menționate la alineatul (3).	4(1)	În situația în care un operator consideră că o anumită substanță periculoasă care intră sub incidența părții 1 sau care este prevăzută în partea 2 din anexa nr. 1 este imposibil să cauzeze, în practică, o emisie de materie sau energie care ar putea provoca un accident major, atât în condiții normale, cât și în condiții anormale, acestea putând fi rezonabil prevăzute și nu prezintă un pericol de accident major, notifică acest lucru autorităților competente prevăzute la art. 6 alin. (2) lit. a) transmitând și justificarea care stă la baza unei astfel de propuneri, inclusiv informațiile prevăzute la alin. (4).
		4(2)	Autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (2) lit. a) realizează o verificare preliminară a informațiilor din documentele primite conform alin. (1) de la operator, din punct de vedere al respectării cerințelor alin. (4) și transmit documentele către autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a) pct. ii).
		4(3)	Autoritățile competente prevăzute la art. 6, alin. (1) lit. a) pct. ii) în colaborare cu celelalte autorități competente prevăzute la art. 6 alin. (1), în urma verificării finale a documentației primite conform prevederilor alin. (2) notifică, prin autoritatea competentă prevăzută la art. 6 alin. (1) lit. a) pct. i), Comisia Europeană, cu informarea operatorului.
4(3)	În sensul alineatelor (1) și (2), informațiile necesare pentru evaluarea proprietăților substanței periculoase în cauză din care decurg riscuri pentru sănătate, riscuri fizice și riscuri pentru mediu includ: (a) o listă detaliată a proprietăților necesare pentru a evalua potențialul substanței periculoase de a provoca daune fizice, de sănătate sau asupra mediului; (b) proprietățile fizice și chimice (de exemplu, masa moleculară, presiunea saturată a vaporilor, toxicitatea intrinsecă, punctul de fierbere, reactivitatea, vâscozitatea, solubilitatea și alte proprietăți relevante); (c) proprietățile care prezintă riscuri fizice sau pentru sănătate (de exemplu, reactivitatea, inflamabilitatea, toxicitatea împreună cu alți factori, precum modul în care atacă organismul, raportul vătămări/decese, efectele pe termen lung și alte proprietăți relevante); (d) proprietățile din care decurg riscuri pentru mediu (de exemplu, ecotoxicitatea, persistența, bioacumularea, potențialul de propagare pe distanțe lungi în mediu și alte proprietăți relevante); (e) dacă este disponibilă, clasificarea UE a substanței sau amestecului; (f) informații despre condițiile de exploatare specifice substanței (de exemplu, temperatura, presiunea și alte condiții relevante) în care substanța periculoasă poate fi stocată, utilizată și/sau poate fi prezentă în cazul unor operațiuni	4(4)	În sensul alin. (1) - (3), informațiile necesare Comisiei Europene pentru evaluarea proprietăților substanței periculoase în cauză, din care decurg riscuri pentru sănătate, riscuri fizice și riscuri pentru mediu includ: a) o listă detaliată a proprietăților necesare pentru a evalua potențialul substanței periculoase de a provoca daune fizice, de sănătate sau asupra mediului; b) proprietățile fizice și chimice (de exemplu: masa moleculară, presiunea vaporilor saturați, toxicitatea intrinsecă, punctul de fierbere, reactivitatea, vâscozitatea, solubilitatea și alte proprietăți relevante); c) proprietățile care prezintă riscuri fizice sau pentru sănătate (de exemplu, reactivitatea, inflamabilitatea, toxicitatea împreună cu alți factori, precum și modul în care atacă organismul, raportul vătămări/decese, efectele pe termen lung și alte proprietăți relevante); d) proprietățile din care decurg riscuri pentru mediu (de exemplu, ecotoxicitatea, persistența, bioacumularea, potențialul de propagare pe distanțe lungi în mediu și alte proprietăți relevante); e) dacă este disponibilă, clasificarea la nivelul Uniunii Europene a substanței sau amestecului conform Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a

	anormale previzibile sau al unui accident precum un incendiu.		Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE; f) informații despre condițiile de exploatare specifice substanței (de exemplu, temperatura, presiunea și alte condiții relevante) în care substanța periculoasă poate fi stocată, utilizată și/sau poate fi prezentă în cazul unor operațiuni anormale previzibile sau al unui accident precum un incendiu.
4(4)	În urma evaluării menționate la alineatul (1), Comisia prezintă, dacă este necesar, o propunere legislativă Parlamentului European și Consiliului pentru a exclude substanța periculoasă în cauză din domeniul de aplicare a prezentei directive.		Alin. 4 al art.4 prevede obligații ale Comisiei Europene și nu se transpune în legislația națională
ART. 5	Obligațiile generale care revin operatorului	ART. 5	Secțiunea 4 Obligațiile generale care revin operatorului
5(1)	Statele membre se asigură că operatorul este obligat să ia toate măsurile necesare pentru a preveni accidentele majore și pentru a limita consecințele acestora pentru sănătatea umană și pentru mediu.	5(1)	Conform prezentei legi operatorul are următoarele obligații: a) să ia toate măsurile necesare, conform legislației în vigoare, pentru a preveni accidentele majore și pentru a limita consecințele acestora asupra sănătății umane și asupra mediului; b) de a dovedi autorităților competente prevăzute la art. 6, în orice moment, în special cu ocazia inspecțiilor și a controalelor prevăzute la art. 20, că a luat toate măsurile necesare pentru prevenirea accidentelor majore care implică substanțe periculoase și pentru limitarea consecințelor acestora asupra sănătății umane și asupra mediului;
5(2)	Statele membre se asigură că operatorul are obligația de a dovedi autorității competente menționate la articolul 6, în orice moment, în special în vederea inspecțiilor și a controalelor menționate la articolul 20, că a luat toate măsurile necesare, după cum se specifică în prezenta directivă.		
		5(2)	Operatorii au obligația să desemneze un responsabil pentru managementul securității la nivelul amplasamentului, în vederea ducerii la îndeplinire a prevederilor prezentei legi.
ART.6	Autoritatea competentă	ART.6	Secțiunea 5 Autorități competente
6(1)	Fără a se aduce atingere responsabilităților operatorului, statele membre instituie sau desemnează autoritatea sau autoritățile competente care au responsabilitatea de a îndeplini sarcinile stabilite de prezenta directivă ("autoritatea competentă") și, dacă este necesar, organisme care să asiste autoritatea competentă la nivel tehnic. Statele membre care instituie sau desemnează mai multe autorități competente asigură coordonarea deplină a procedurilor pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin.	6(1)	Autoritățile competente desemnate la nivel central responsabile pentru aplicarea prezentei legi sunt: a) Ministerul Mediului Apelor și Pădurilor prin: i) secretariatul de risc, denumit în continuare SRMMAP; ii) Agenția Națională pentru Protecția Mediului, prin secretariatul de risc, denumit în continuare SRANPM; iii) Garda Națională de Mediu prin Comisariatul General, denumit în continuare GNMCG; b) Ministerul Afacerilor Interne prin Departamentul pentru Situații de Urgență reprezentat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, denumit în continuare IGSU.

		6(2)	Autoritățile competente desemnate la nivel județean responsabile pentru aplicarea prezentei legi sunt: a) agențiile județene pentru protecția mediului, prin secretariatul de risc, denumite în continuare SRAPM; b) comisariatul municipiului București, comisariatul Rezervației Biosferei "Delta Dunării" și comisariatele județene din cadrul Gărzii Naționale de Mediu, denumite în continuare CJGNM; c) inspectoratul pentru situații de urgență București – Ilfov și inspectoratele județene pentru situații de urgență, denumite în continuare ISUJ;
		6(3)	Autoritățile competente desemnate conform alin. (1) și (2) cooperează și își coordonează activitățile în vederea aplicării prevederilor prezentei legi.
(2)	Autoritățile competente și Comisia cooperează în cadrul activităților de sprijinire a punerii în aplicare a prezentei directive, implicând, atunci când este necesar, părțile interesate.	6(4)	Autoritățile competente la nivel central cooperează cu Comisia Europeană în cadrul activităților de sprijinire a punerii în aplicare a prezentei legi, implicând, atunci când este necesar, părțile interesate.
6(3)	Statele membre se asigură că autoritățile competente acceptă, în scopurile prezentei directive, informații echivalente prezentate de operatori în conformitate cu alte acte legislative relevante ale Uniunii, care îndeplinesc oricare dintre cerințele prezentei directive. În astfel de cazuri, autoritățile competente asigură respectarea cerințelor prezentei directive.	6(5)	Autoritățile competente prevăzute la alin. (1) și (2) acceptă, în scopul prezentei legi, informații echivalente prezentate de operatori în conformitate cu alte acte legislative relevante de la nivel european și respectiv național, care îndeplinesc oricare dintre cerințele prezentei legi. În astfel de cazuri, autoritățile competente asigură respectarea cerințelor prezentei legi.
ART. 7	Notificarea	ART. 7	Secțiunea 6 Notificarea
7(1)	Statele membre solicită operatorului să transmită autorității competente o notificare care să conțină următoarele informații: (a) numele și /sau denumirea comercială a operatorului și adresa completă a amplasamentului în cauză; (b) sediul social al operatorului, inclusiv adresa completă a acestuia; (c) numele și funcția persoanei care răspunde de amplasament, dacă aceasta este diferită de cea de la litera (a); (d) informații suficiente pentru a identifica substanțele periculoase și categoria de substanțe implicate sau care ar putea fi prezente; (e) cantitatea și forma fizică sub care se prezintă substanța sau substanțele periculoase în cauză; (f) activitatea sau activitatea propusă a instalației sau a suprafețelor de depozitare; (g) imediata vecinătate a amplasamentului, factorii care ar putea provoca un accident major sau agrava consecințele acestuia, inclusiv, dacă sunt disponibile, detalii privind amplasamentele vecine, din situri care nu intră în domeniul de aplicare a prezentei directive, zone și dezvoltări care ar putea fi sursa unui accident major sau ar putea crește riscul sau agrava consecințele unui accident major și al unor efecte domino.	7(1)	Operatorul are obligația de a transmite SRAPM, pe suport hârtie în 3 exemplare și în format electronic o notificare care să cuprindă următoarele: a) numele și/sau denumirea comercială a operatorului și adresa completă a amplasamentului în cauză; b) sediul social al operatorului, inclusiv adresa completă a acestuia; c) numele și funcția persoanei care răspunde de amplasament, dacă aceasta este diferită de cea de la lit.a); d) fișele cu date de securitate și alte informații necesare, suficiente pentru a identifica substanțele periculoase și categoria de substanțe implicate sau care ar putea fi prezente; e) cantitatea și forma fizică sub care se prezintă substanța sau substanțele periculoase în cauză, precum și capacitățile de stocare existente pe amplasament, exprimate în tone; f) activitatea sau activitatea propusă a instalației sau a zonelor de depozitare; g) date despre imediata vecinătate a amplasamentului, factorii care ar putea provoca un accident major sau agrava consecințele acestuia, inclusiv, dacă sunt disponibile, detalii privind amplasamentele vecine, siturile de exploatare chiar dacă nu intră în domeniul de aplicare a prezentei legi, zone și dezvoltări care ar putea fi sursa unui accident major sau ar putea crește riscul sau agrava consecințele unui accident major și al unor efecte domino.

7(2)	Notificarea sau actualizarea acesteia se trimite autorității competente în următoarele termene: (a) pentru amplasamentele noi, într-un interval rezonabil de timp înainte de începerea construcției sau a exploatării sau înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase; (b) în toate celelalte cazuri, la un an de la data de la care prezenta directivă se aplică amplasamentului în cauză.	7(2)	Notificarea sau actualizarea acesteia, după caz, se trimite SRAPM, în următoarele termene: a) pentru amplasamentele noi, înainte de obținerea autorizației de construire sau a exploatării, după caz, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, respectiv a procedurii de emitere a autorizației/ autorizației integrate de mediu, potrivit prevederilor legislației specifice sau cu 90 de zile înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase ca urmare a unor modificări ale instalațiilor sau activităților sale; b) în toate celelalte cazuri, în termen de 90 de zile de la data de la care prezenta lege intră în vigoare și se aplică amplasamentului în cauză.
		7(3)	Procedura de notificare a activităților care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase se aprobă prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului afacerilor interne.
		7(4)	În urma notificării primite de SRAPM, autoritățile competente la nivel județean efectuează împreună vizita pe respectivul amplasament și stabilesc încadrarea acestuia, în conformitate cu cerințele prezentei legi.
7(3)	Alineatele (1) și (2) nu se aplică în cazul în care operatorul a trimis deja o notificare către autoritatea competentă în conformitate cu cerințele legislației naționale înainte de 1 iunie 2015, iar informațiile conținute în notificare sunt în conformitate cu alineatul (1) și au rămas neschimbate.	7(5)	Alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul în care operatorul a trimis deja o notificare către SRAPM în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 804/2007 privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase, cu modificările și completările ulterioare, înainte de data de 1 iunie 2015, iar informațiile conținute în notificare sunt în conformitate cu alin. (1) și au rămas neschimbate.
7(4)	Operatorul informează autoritatea competentă înainte de următoarele evenimente: (a) orice creștere sau scădere semnificativă a cantității sau orice schimbare semnificativă a naturii sau a formei fizice a substanței periculoase prezente, după cum se indică în notificarea furnizată de operator în temeiul alineatului (1), sau o modificare semnificativă a proceselor în care aceasta este utilizată; (b) modificarea unui amplasament sau a unei instalații care ar putea avea consecințe semnificative în termeni de pericole de accident major; (c) închiderea definitivă a amplasamentului sau dezafectarea acestuia; sau (d) modificări ale informațiilor menționate la alineatul (1) litera (a), (b) sau (c).	7(6)	Operatorul are obligația să actualizeze notificarea și să o transmită SRAPM înainte de următoarele evenimente: a) orice creștere sau scădere semnificativă a cantității sau orice schimbare semnificativă a naturii, sau a formei fizice a substanței periculoase prezente, după cum se indică în notificarea furnizată de operator în temeiul alin. (1), sau o modificare semnificativă a proceselor în care aceasta este utilizată; b) modificarea unui amplasament sau a unei instalații care ar putea avea consecințe semnificative în termeni de pericole de accident major; c) închiderea definitivă a amplasamentului, sau dezafectarea acestuia, d) modificări ale informațiilor menționate la alin. (1) lit. a), b) sau c).
		7(7)	În cazul în care evenimentele de la alin. (6) nu au loc, operatorul elaborează și transmite o notificare actualizată o dată la cinci ani de la depunerea notificării prevăzută la alineatul (1).
ART. 8	Politica de prevenire a accidentelor majore	ART. 8	Secțiunea 7 Politica de prevenire a accidentelor majore
8(1)	Statele membre impun operatorului obligația de a elabora un document în scris în care să prezinte politica de prevenire a accidentelor majore ("PPAM") și să asigure o punere corespunzătoare în aplicare a acestuia. PPAM trebuie să fie	8(1)	Operatorul are obligația de a elabora un document potrivit prevederilor din anexa nr. 2, în care să prezinte politica sa de prevenire a accidentelor majore, denumită în continuare PPAM și să garanteze că aceasta este implementată în mod

	elaborată astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului. PPAM trebuie să fie proporțională cu pericolele de accidente majore. PPAM cuprinde obiectivele globale și principiile de acțiune ale operatorului, rolul și responsabilitatea gestionării, precum și angajamentul față de îmbunătățirea continuă a controlului pericolelor de accidente majore și asigurarea unui nivel ridicat de protecție.		corespunzător. PPAM trebuie să fie elaborată astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului. Aceasta cuprinde obiectivele globale și principiile de acțiune ale operatorului, rolul și responsabilitatea gestionării, precum și angajamentul privind îmbunătățirea continuă a controlului pericolelor de accident major și trebuie să fie elaborată astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție și să fie proporțională cu pericolele de accident major.
8(2)	PPAM se întocmește și, dacă acest lucru este prevăzut de legislația națională, se trimite autorității competente în următoarele termene: (a) pentru amplasamentele noi, într-un interval rezonabil de timp înainte de începerea construcției sau a exploatării sau înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase; (b) în toate celelalte cazuri, la un an de la data de la care prezenta directivă se aplică amplasamentului în cauză.	8(2)	Operatorul întocmește documentul menționat la alin. (1) în 3 exemplare și îl transmite SRAPM pe suport hârtie, precum și în format electronic, în următoarele termene: a) pentru amplasamentele noi, înainte de începerea construcției sau a exploatării, după caz, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, respectiv a procedurii de emitere a autorizației / autorizației integrate de mediu potrivit prevederilor legislației specifice sau cu 90 de zile înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase ca urmare a unor modificări ale instalațiilor sau activităților sale; b) în toate celelalte cazuri, în termen de 150 de zile de la data la care prezenta lege intră în vigoare și se aplică amplasamentului în cauză.
		8(3)	În vederea elaborării punctelor de vedere scrise, SRAPM pune la dispoziția ISUJ și CJGNM documentul prevăzut la alin. (1).
8(3)	Alineatele (1) și (2) nu se aplică în cazul în care operatorul a stabilit deja PPAM și, în cazul în care acest lucru este necesar în temeiul dreptului național, a trimis-o către autoritatea competentă înainte de 1 iunie 2015, iar informațiile conținute în notificare sunt în conformitate cu alineatul (1) și au rămas neschimbate.	8(4)	Alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul în care operatorul a stabilit deja PPAM și, în cazul în care a transmis un astfel de document către SRAPM înainte de data de 1 iunie 2015, iar informațiile conținute în PPAM sunt în conformitate cu alin. (1) și au rămas neschimbate.
8(4)	Fără a se aduce atingere articolului 11, operatorul revizuieste periodic și, dacă este necesar, actualizează PPAM cel puțin o dată la cinci ani. Dacă legislația națională prevede acest lucru, PPAM actualizată este înaintată autorității competente, fără întârziere.	8(5)	Fără a se aduce atingere art. 11, operatorul revizuieste periodic, cel puțin o dată la cinci ani și, actualizează dacă este necesar, PPAM. Operatorul transmite PPAM actualizată la SRAPM, cu 90 de zile anterior termenului de 5 ani de la data la care a fost întocmită.
8(5)	PPAM este pusă în aplicare prin mijloace și structuri adecvate și printr-un sistem de management al securității, în conformitate cu anexa III, proporțional cu pericolele de accidente majore și cu gradul de complexitate al organizației sau al activităților din cadrul amplasamentului. În cazul amplasamentelor de nivel inferior, obligația de a pune în aplicare PPAM poate fi îndeplinită prin alte mijloace, structuri și sisteme de management adecvate, proporționale cu pericolele de accidente majore, ținând seama de principiile prevăzute în anexa III.	8(6)	PPAM este pusă în aplicare de către operator prin mijloace și structuri adecvate și printr-un sistem de management al securității, potrivit prevederilor din anexa nr. 4, proporțional cu pericolele de accident major și cu gradul de complexitate al activităților din cadrul amplasamentului. În cazul amplasamentelor de nivel inferior, obligația de a pune în aplicare PPAM poate fi îndeplinită prin alte mijloace, structuri și sisteme de management adecvate, proporționale cu pericolele de accident major, ținând seama de principiile prevăzute în anexa nr. 4.
		8(7)	Conținutul cadru al documentului care prezintă PPAM, precum și informațiile privind sistemul de management al securității se aprobă prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului afacerilor interne.
ART. 9	Efectele domino	ART. 9	Secțiunea 8 Efectele domino
9(1)	Statele membre se asigură că autoritatea competentă, pe baza tuturor informațiilor primite de la operatori în conformitate cu articolele 7 și 10 sau în urma solicitării	9(1)	Autoritățile competente, prevăzute la art. 6 alin. (2) pe baza tuturor informațiilor primite de la operatori în conformitate cu art. 7 și art. 10, sau în urma solicitării de

	de informații suplimentare din partea autorității competente sau prin inspecții efectuate în temeiul articolului 20, identifică toate amplasamentele de nivel inferior și de nivel superior sau grupurile de amplasamente în care riscul sau consecințele unui accident major pot crește din cauza poziției geografice și a proximității unor astfel de amplasamente, precum și din cauza inventarului lor de substanțe periculoase.		informații suplimentare sau ca urmare a constatărilor rezultate în urma inspecțiilor efectuate în temeiul art. 20, identifică toate amplasamentele de nivel inferior și de nivel superior sau grupurile de amplasamente în care riscul sau consecințele unui accident major pot crește din cauza poziției geografice și a proximității unor astfel de amplasamente, precum și din cauza substanțelor periculoase inventariate pe respectivul amplasament.
9(2)	În cazul în care autoritatea competentă dispune de informații suplimentare față de cele furnizate de operator în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (g), aceasta pune la dispoziția operatorului în cauză informațiile respective, dacă acest lucru este necesar pentru aplicarea prezentului articol.	9(2)	În cazul în care autoritățile competente, prevăzute la art. 6 alin. (2) dispun de informații suplimentare față de cele furnizate de operator în conformitate cu art. 7 alin. (1) lit. g), acestea pun la dispoziția operatorului în cauză informațiile respective, dacă acest lucru este necesar, pentru aplicarea prezentului articol.
9(3)	Statele membre se asigură că operatorii din amplasamentele identificate în conformitate cu alineatul (1): (a) fac schimb de informații pertinente pentru a le permite acestor amplasamente să țină cont de natura și de nivelul general de pericol de accident major în PPAM-urile lor, în sistemele lor de management al securității, în rapoartele lor de securitate și în planurile lor de urgență interne, după caz; (b) cooperează în ceea ce privește informarea publicului și a siturilor învecinate care nu intră în domeniul de aplicare a prezentei directive și în ceea ce privește furnizarea de informații autorității responsabile cu pregătirea planurilor de urgență externe.	9(3)	Operatorii amplasamentelor identificate potrivit prevederilor alin. (1) au următoarele obligații: a) să realizeze schimb de informații pertinente între ei pentru a permite ca pentru aceste amplasamente să se țină cont de natura și de nivelul general de pericol de accident major în PPAM-urile corespunzătoare, în sistemele lor de management al securității, în rapoartele lor de securitate și în planurile lor de urgență interne, după caz; b) să coopereze în ceea ce privește informarea publicului și a siturilor de exploatare învecinate care nu intră în domeniul de aplicare a prezentei legi, precum și în ceea ce privește furnizarea de informații către ISUJ.
ART. 10	Raportul de securitate	ART. 10	Secțiunea 9 Raportul de Securitate
10 (1)	Statele membre impun operatorului unui amplasament de nivel superior obligația întocmirii unui raport de securitate cu scopul: (a) de a demonstra că au fost puse în practică o PPAM și un sistem de management al securității pentru punerea în aplicare a acesteia, în conformitate cu informațiile prevăzute în anexa III; (b) de a demonstra că au fost identificate pericolele de accidente majore și scenarii posibile de accidente majore și că au fost luate măsurile necesare pentru a se preveni astfel de accidente și pentru a se limita consecințele acestora pentru sănătatea umană și pentru mediu; (c) de a demonstra că au fost luate în considerare securitatea și fiabilitatea adecvate în proiectarea, construcția, exploatarea și întreținerea oricărei instalații, suprafețe de depozitare, echipament și infrastructură aferente exploatării, care sunt legate de pericolele de accidente majore în interiorul amplasamentului; (d) de a demonstra că planurile de urgență interne au fost elaborate și de a furniza informații care să permită întocmirea planului de urgență extern; (e) de a furniza suficiente informații autorității competente pentru a permite luarea de decizii cu privire la localizarea sau dezvoltarea de noi activități în jurul amplasamentelor existente.	10 (1)	Operatorul unui amplasament de nivel superior are obligația de a întocmi un raport de securitate cu scopul: a) de a demonstra că au fost puse în practică, o PPAM și un sistem de management al securității pentru punerea în aplicare a acesteia, în conformitate cu informațiile prevăzute în anexa nr. 2 și anexa nr. 4; b) de a demonstra că au fost identificate pericolele de accident major și scenarii posibile de accidente majore și că au fost luate măsurile necesare pentru a se preveni astfel de accidente și pentru a se limita consecințele acestora asupra sănătății umane și asupra mediului; c) de a demonstra că, au fost luate în considerare securitatea și fiabilitatea, adecvate în proiectarea, construcția, exploatarea și întreținerea oricărei instalații, zone de depozitare, echipamente și infrastructura aferente exploatării, care sunt legate de pericolele de accident major în interiorul amplasamentului; d) de a demonstra că planurile de urgență internă au fost elaborate și de a furniza informații care să permită întocmirea planului de urgență externă; e) de a furniza suficiente informații autorităților competente prevăzute la art. 6 alin. (2) și autorităților administrației publice responsabile cu amenajarea teritoriului și cu urbanismul pentru a permite luarea de decizii cu privire la

			localizarea sau dezvoltarea de noi activități în jurul amplasamentelor existente.
10 (2)	Raportul de securitate conține cel puțin datele și informațiile enumerate în anexa II. Acesta indică numele organizațiilor relevante implicate în elaborarea raportului.	10 (2)	Raportul de securitate conține cel puțin datele și informațiile prevăzute în anexa nr. 3 și trebuie corelat cu cerințele din legislația subsecventă prezentei legi. Condițiile minime se detaliază în funcție de obiectiv și solicitările autorităților competente care examinează documentația. Acesta indică numele organizațiilor relevante implicate în elaborarea raportului.
10 (3)	Raportul de securitate se transmite autorității competente în următoarele termene: (a) pentru amplasamentele noi, într-un interval rezonabil de timp înainte de începerea construcției sau a exploatării sau înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase; (b) pentru amplasamentele de nivel superior existente, 1 iunie 2016; (c) pentru alte amplasamente, la doi ani de la data la care prezenta directivă se aplică amplasamentului respectiv.	10 (3)	Operatorul transmite raportul de securitate la SRAPM, în 3 exemplare pe suport de hârtie, precum și în format electronic, în următoarele termene: a) pentru amplasamentele noi, înainte de începerea construcției sau a exploatării, după caz, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, respectiv a procedurii de emitere a autorizației / autorizației integrate de mediu, potrivit prevederilor legislației specifice sau cu 90 de zile înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase ca urmare a unor modificări ale instalațiilor sau activităților sale; b) pentru amplasamentele de nivel superior existente, la data de 1 iunie 2016; c) pentru alte amplasamente, la un an de la data la care prezenta lege intră în vigoare și se aplică amplasamentului în cauză.
10 (4)	Alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică în cazul în care operatorul a trimis deja raportul de securitate către autoritatea competentă în temeiul cerințelor dreptului național înainte de 1 iunie 2015, iar informațiile cuprinse în raport sunt în conformitate cu alineatele (1) și (2) și au rămas neschimbate. Pentru a asigura conformitatea cu alineatele (1) și (2), operatorul trimite părțile modificate ale raportului de securitate în forma agreată de autoritatea competentă, sub rezerva respectării termenelor menționate la alineatul (3).	10 (4)	Alin. (1) - (3) nu se aplică în cazul în care operatorul a trimis deja raportul de securitate către SRAPM în conformitate cu cerințele Hotărârii Guvernului nr. 804/2007, înainte de data de 1 iunie 2015, iar informațiile cuprinse în raport sunt în conformitate cu alin. (1) și (2) și au rămas neschimbate. Pentru a asigura conformitatea cu alin. (1) și (2), operatorul trimite SRAPM, pe suport hârtie, în 3 exemplare și în format electronic, părțile modificate ale raportului de securitate în forma agreată de autoritatea competentă prevăzută la art. 6 alin. (2) sub rezerva respectării termenelor menționate la alin. (3).
10 (5)	Fără a se aduce atingere articolului 11, operatorul revizuieste periodic și, dacă este necesar, actualizează raportul de securitate, cel puțin o dată la cinci ani. Operatorul revizuieste, de asemenea, și, dacă este necesar, actualizează raportul de securitate în urma unui accident major la amplasamentul său și în orice alt moment, la inițiativa operatorului sau la cererea autorității competente, în cazul în care acest lucru este justificat de date noi sau de cunoștințe tehnologice noi în domeniul securității, inclusiv cunoștințe care decurg din analiza unor accidente sau, pe cât posibil, a "evenimentelor la limita de producere a unui accident", precum și de progresele în ceea ce privește cunoștințele privind evaluarea pericolelor.	10 (5)	Fără a se aduce atingere prevederilor art. 11, operatorul revizuieste periodic, cel puțin o dată la cinci ani și actualizează dacă este necesar, raportul de securitate. De asemenea, operatorul revizuieste și dacă este necesar actualizează raportul de securitate în urma unui accident major sau incident pe amplasamentul său și în orice alt moment, din proprie inițiativă sau la cererea autorității competente prevăzută la art. 6 alin. (2) în cazul în care acest lucru este justificat de date noi sau de cunoștințe tehnologice noi în domeniul securității, inclusiv cunoștințe care decurg din analiza unor accidente sau, pe cât posibil, a evenimentelor la limita de producere a unui accident, precum și de progresele în ceea ce privește cunoștințele legate de evaluarea pericolelor.
	Raportul de securitate actualizat sau părțile actualizate ale acestuia se trimit autorității competente fără întârziere.	10 (6)	Raportul de securitate actualizat sau părțile actualizate ale acestuia se transmit la SRAPM în cel mult 15 zile de la actualizare.
10 (6)	Înainte ca operatorul să înceapă construcția sau exploatarea sau în cazurile prevăzute la alineatul (3) literele (b) și (c) și la alineatul (5) din prezentul articol, autoritatea competentă, într-un interval rezonabil de timp de la primirea	10 (7)	Înainte ca operatorul să înceapă construcția sau exploatarea, după caz, sau în cazurile prevăzute la alin. (3) lit. b) și c) și la alin. (5), SRAPM, după consultarea în scris a ISUJ și CJGNM, într-un interval de timp stabilit de comun acord dar

	raportului, comunică operatorului concluziile examinării raportului de securitate și , după caz, în conformitate cu articolul 19, interzice punerea în funcțiune sau exploatarea în continuare a amplasamentului în cauză.		care să nu depășească 12 luni de la primirea raportului, funcție de complexitatea acestuia, comunică operatorului concluziile evaluării raportului de securitate și, după caz, în conformitate cu prevederile art. 19, autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (2) interzic utilizarea sau punerea în funcțiune a amplasamentului în cauză.
		10(8)	Conținutul cadru al raportului de securitate, se aprobă prin ordin comun al ministrului mediului apelor și pădurilor și al ministrului afacerilor interne.
		10(9)	Raportul de securitate se elaborează de către persoane fizice sau juridice abilitate potrivit legii, în baza prevederilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea 265/2006 cu modificările și completările ulterioare.
ART. 11	Modificarea unei instalații, a unui amplasament sau a unei suprafețe de depozitare	ART. 11	Secțiunea 10 Modificarea unei instalații, a unui amplasament sau a unei suprafețe/spațiu de depozitare
	În cazul în care are loc modificarea unei instalații, a unui amplasament, a unei suprafețe de depozitare, a unui proces sau a naturii sau a formei fizice sau a cantității substanțelor periculoase, care ar putea avea consecințe semnificative pentru pericolele de accidente majore sau ar putea determina reclasificarea unui amplasament de nivel inferior ca amplasament de nivel superior sau viceversa, statele membre se asigură că operatorul revizuieste și , dacă este necesar, actualizează notificarea, PPAM, sistemul de management al securității și raportul de securitate și informează autoritatea competentă cu privire la detaliile respective actualizări înainte ca modificarea să aibă loc.	11(1)	În cazul în care se aduc modificări unei instalații, unui amplasament, unei zone de depozitare, sau a unui proces, ori modificări ale naturii, clasificării sau a cantității substanțelor periculoase utilizate, care ar putea avea consecințe semnificative în cazul producerii unui accident major sau ar putea determina reclasificarea unui amplasament de nivel inferior, ca amplasament de nivel superior sau viceversa, operatorul are obligația să revizuiască și să actualizeze dacă este necesar, : a) notificarea, care va fi însoțită de fișele cu date de securitate; b) documentul ce reprezintă PPAM și sistemul de management al securității, în conformitate cu informațiile prevăzute în anexa nr. 2 și anexa nr. 4. c) raportul de securitate conform informațiilor prevăzute în anexa nr. 3; d) planul de urgență internă, conform informațiilor prevăzute în anexa nr. 5.
		11(2)	Operatorul are obligația să informeze SRAPM, iar în cazul planului de urgență internă, ISUJ, cu privire la detaliile respective actualizări și să transmită documentele actualizate prevăzute la alin. (1), pe suport hârtie în 3 exemplare și în format electronic, înainte de realizarea modificărilor.
		11(3)	Orice modificare, la care se face referire în alin (1), are loc după validarea de către autoritățile competente definite la art. 6 alin. (2) a documentelor prezentate SRAPM conform alin. (2) al prezentului articol.
ART. 12	Planurile de urgență		Secțiunea 11 Planurile de urgență
12(1)	Statele membre se asigură că, pentru toate amplasamentele de nivel superior: (a) operatorul elaborează un plan de urgență intern pentru măsurile care trebuie luate în interiorul amplasamentului; (b) operatorul furnizează informațiile necesare autorității competente, pentru a permite acesteia din urmă să elaboreze planuri de urgență externe; (c) autoritățile desemnate în acest scop de către statul membru elaborează un plan de urgență extern pentru măsurile care trebuie luate în exteriorul amplasamentului	12(1)	Pentru toate amplasamentele de nivel superior, operatorul are următoarele obligații: a) să elaboreze un plan de urgență internă care să cuprindă măsurile ce trebuie aplicate în interiorul amplasamentului; b) să furnizeze ISUJ informațiile necesare pentru a permite elaborarea planului de urgență externă;
		12(2)	În termen de 180 de zile de la data primirii de la operator a informațiilor necesare,

	în termen de doi ani de la data primirii informațiilor necesare de la operator, în temeiul dispoziției de la litera (b).		în temeiul prevederilor de la alin. (1) lit. (b), ISUJ, cu sprijinul autorității administrației publice locale care are atribuții în gestionarea situațiilor de urgență pe teritoriul căreia se află amplasamentul, elaborează un plan de urgență externă pentru măsurile care trebuie luate în exteriorul amplasamentului.
12(2)	Operatorii respectă obligațiile prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b), respectând următoarele termene: (a) pentru amplasamentele noi , o perioadă rezonabilă înainte de începerea exploatării sau înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase; (b) pentru amplasamentele de nivel superior existente , până la 1 iunie 2016, cu excepția cazului în care planul de urgență intern întocmit în temeiul cerințelor dreptului național înainte de acea dată și informațiile conținute în acesta, precum și informațiile menționate la alineatul (1) litera (b) sunt în conformitate cu prezentul articol și au rămas neschimbate; (c) pentru alte amplasamente , doi ani de la data de la care prezenta directivă se aplică amplasamentului în cauză.	12(3)	Operatorul se conformează obligațiilor prevăzute la alin. (1), în următoarele termene: a) pentru amplasamentele noi, cu 90 de zile anterior începerii exploatării acestora sau înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase; b) pentru amplasamentele de nivel superior existente, până la data de 1 iunie 2016, cu excepția cazului în care planul de urgență intern întocmit în temeiul cerințelor dreptului național înainte de această dată și informațiile conținute în acesta, precum și informațiile menționate la alin. (1) lit. b) sunt în conformitate cu prezentul articol și au rămas neschimbate; c) pentru alte amplasamente, în termen de un an de la data la care prezenta lege se aplică amplasamentului în cauză.
12(3)	Planurile de urgență se stabilesc cu următoarele obiective: (a) limitarea și controlul incidentelor, astfel încât să se minimizeze efectele și să se limiteze daunele asupra sănătății umane, mediului și bunurilor; (b) punerea în aplicare a măsurilor necesare pentru protecția sănătății umane și a mediului împotriva efectelor accidentelor majore; (c) comunicarea informațiilor necesare către public și către serviciile sau autoritățile implicate din zona respectivă; (d) asigurarea refacerii și a curățirii mediului în urma unui accident major. Planurile de urgență cuprind informațiile prevăzute în anexa IV.	12(4)	Planurile de urgență se stabilesc cu următoarele obiective: a) controlul și limitarea efectelor incidentelor astfel încât să se minimizeze efectele și să se limiteze daunele asupra sănătății populației, mediului și proprietății; b) implementarea măsurilor necesare pentru protecția sănătății umane și a mediului împotriva efectelor accidentelor majore; c) comunicarea informațiilor necesare către publicul și către serviciile sau autoritățile implicate din zona respectivă; d) asigurarea refacerii ecologice și curățarea zonei afectate în urma unui accident major. Planurile de urgență trebuie să cuprindă informațiile prevăzute în anexa nr. 5.
12(4)	Statele membre se asigură că planurile de urgență interne prevăzute în prezenta directivă sunt elaborate prin consultare cu personalul care lucrează în cadrul amplasamentului, inclusiv personalul subcontractat pe termen lung relevant dpdv al securității.	12(5)	La elaborarea și actualizarea planului de urgență internă operatorul este obligat să consulte personalul care lucrează în cadrul amplasamentului, inclusiv personalul subcontractat pentru diferite servicii pe termen lung, relevant din punct de vedere al securității amplasamentului.
12(5)	Statele membre se asigură că publicului interesat i se acordă din timp posibilitatea de a-și exprima opinia cu privire la planurile de urgență externe atunci când acestea sunt întocmite sau modificate substanțial.	12(6)	ISUJ pune din timp la dispoziția publicului interesat planurile de urgență externă atunci când acestea sunt elaborate sau modificate substanțial, înainte de a fi aprobate, astfel încât publicul să aibă posibilitatea să-și exprime opinia cu privire la aceste planuri.
12(6)	Statele membre se asigură că planurile de urgență interne și externe sunt revizuite, testate și, unde este necesar, actualizate de către operatori și, respectiv, autoritățile desemnate, la intervale corespunzătoare de cel mult trei ani. Revizuirea are în vedere modificările care au avut loc în cadrul amplasamentelor respective sau în cadrul serviciilor de urgență respective, noile cunoștințe tehnice, precum și cunoștințele privind intervenția în caz de accidente majore.	12(7)	Planurile de urgență internă și externă sunt revizuite și testate, periodic, la intervale de cel mult 3 ani și, unde este necesar, actualizate de către operator și, respectiv ISUJ. Revizuirea are în vedere modificările care au avut loc în cadrul amplasamentelor respective sau în serviciile de urgență implicate, noile cunoștințe tehnice, precum și noile cunoștințe privind intervenția în caz de accidente majore.

	În ceea ce privește planurile de urgență externe, statele membre iau în considerare necesitatea de a facilita cooperarea consolidată în ceea ce privește asistența în domeniul protecției civile în caz de urgențe majore.	12(10)	În cadrul planurilor de urgență externă, IGSU se asigură că în acestea, acolo unde este cazul, se ia în considerare necesitatea întăririi cooperării în ceea ce privește asistența în domeniul protecției civile, cu statele vecine, în caz de accidente majore.
12(7)	Statele membre se asigură că planurile de urgență sunt puse în aplicare fără întârziere de către operator și, dacă este necesar, de către autoritatea competentă desemnată în acest scop atunci când are loc un accident major sau atunci când se produce un eveniment necontrolat care, prin natura sa, ar putea fi în mod rezonabil de așteptat să ducă la un accident major.	12(8)	Planurile de urgență se pun în aplicare imediat de către operator și, dacă este necesar, de către ISUJ, în următoarele situații: a) când survine un accident major; sau b) când survine un eveniment necontrolat, care poate, prin natura sa, să conducă la un accident major.
12(8)	Autoritatea competentă poate decide, specificând motivele care au stat la baza deciziei sale, având în vedere informațiile cuprinse în raportul de securitate, că cerința de a elabora un plan de urgență extern prevăzută la alineatul (1) nu se aplică.	12(9)	În baza informațiilor conținute în raportul de securitate, ISUJ poate decide, motivat, cu acordul IGSU, că pentru anumite amplasamente nu este necesar să se elaboreze planul de urgență externă prevăzut la alin. (1)
		12(11)	Planurile de urgență se elaborează și se testează potrivit normelor metodologice elaborate de IGSU și aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne.
ART. 13	Amenajarea teritoriului	ART. 13	Secțiunea 12 Amenajarea teritoriului
13(1)	Statele membre se asigură că obiectivele de prevenire a accidentelor majore și de limitare a consecințelor unor astfel de accidente pentru sănătatea umană și pentru mediu sunt luate în considerare în cadrul politicilor lor de amenajare a teritoriului sau al altor politici relevante. Statele membre urmăresc îndeplinirea acestor obiective prin controale privind: (a) stabilirea de noi amplasamente; (b) modificări ale amplasamentelor care intră sub incidența articolului 11; (c) noi proiecte de dezvoltare, inclusiv căi de transport, locații de uz public și zone rezidențiale aflate în vecinătatea amplasamentelor, unde stabilirea de amplasamente sau dezvoltările pot genera ori crește riscul sau agrava consecințele unui accident major.	13(1)	Autoritățile administrației publice responsabile cu amenajarea teritoriului și cu urbanismul, în colaborare cu autoritățile competente prevăzute la art. (6) alin. (2) se asigură că obiectivele de prevenire a accidentelor majore și de limitare a consecințelor unor astfel de accidente pentru sănătatea umană și pentru mediu sunt incluse în cadrul politicilor de amenajare a teritoriului sau al altor politici relevante. În acest scop, aceste autorități efectuează controale privind: a) poziționarea noilor amplasamente; b) modificările aduse amplasamentelor existente cărora le sunt aplicabile prevederile art. 11; c) noi proiecte de dezvoltare, inclusiv căi de transport, locații de uz public și zone rezidențiale aflate în vecinătatea amplasamentelor, unde stabilirea de amplasamente sau dezvoltările pot genera ori crește riscul sau agrava consecințele unui accident major.
13(2)	Statele membre se asigură că politicile lor de amenajare a teritoriului sau alte politici relevante, precum și procedurile de punere în aplicare a politicilor în cauză iau în considerare pe termen lung necesitatea: (a) de a se menține distanțe de siguranță adecvate între amplasamentele care intră sub incidența prezentei directive și zonele rezidențiale, clădirile și zonele frecventate de public, zonele de agrement și, în măsura în care este posibil, căile de transport importante; (b) de a se proteja zonele naturale deosebit de vulnerabile sau de interes natural deosebit aflate în apropierea amplasamentelor, atunci când este necesar, prin distanțe de siguranță adecvate sau alte măsuri corespunzătoare; (c) în cazul amplasamentelor existente, de a se lua măsuri tehnice suplimentare,	13(2)	Autoritățile competente prevăzute la art. (6) alin. (2) în colaborare cu autoritățile administrației publice responsabile cu amenajarea teritoriului și cu urbanismul, se asigură că politicile de dezvoltare și amenajare a teritoriului sau alte politici relevante și procedurile de punere în aplicare a acestora prevăd pe termen lung necesitatea: a) menținerii unor distanțe de siguranță adecvate, între amplasamentele care intră sub incidența prezentei legi și zone rezidențiale, clădirile și zonele frecventate de public, zonele de agrement și, în măsura în care este posibil, căile de transport importante; b) protejării ariilor naturale deosebit de vulnerabile sau de interes natural deosebit, aflate în apropierea amplasamentelor, atunci când este necesar, prin distanțe de

	în conformitate cu articolul 5, pentru a nu crește riscurile pentru sănătatea umană și pentru mediu.		siguranță adecvate sau alte măsuri corespunzătoare; c) de a lua unele măsuri tehnice suplimentare, în cazul amplasamentelor existente, conform prevederilor art. 5, pentru a nu crește riscurile pentru sănătatea umană și pentru mediu.
13(3)	Statele membre se asigură că toate autoritățile competente și autoritățile responsabile de amenajarea teritoriului care răspund de luarea deciziilor în acest domeniu inițiază proceduri de consultare adecvate pentru a facilita punerea în aplicare a politicilor stabilite la alineatul (1). Procedurile sunt concepute pentru a asigura furnizarea de informații suficiente de către operatori cu privire la riscurile pe care le ridică amplasamentul, precum și disponibilitatea recomandărilor tehnice cu privire la aceste riscuri, fie de la caz la caz, fie la nivel general, atunci când se iau decizii. Statele membre se asigură că operatorii amplasamentelor de nivel inferior furnizează, la cererea autorității competente, informații suficiente cu privire la riscurile pe care le ridică amplasamentul, care sunt necesare în scopul amenajării teritoriului.	13(3)	Autoritățile competente prevăzute la art. (6) alin. (2) în colaborare cu autoritățile administrației publice responsabile cu amenajarea teritoriului și cu urbanismul inițiază proceduri de consultare adecvate pentru a facilita punerea în aplicare a politicilor stabilite la alin. (1). În acest sens, operatorii amplasamentelor de nivel superior au obligația să furnizeze autorităților menționate mai sus, informații suficiente cu privire la riscurile pe care le ridică amplasamentul, precum și disponibilitatea recomandărilor tehnice cu privire la aceste riscuri, fie de la caz la caz, fie la nivel general, atunci când se iau decizii.
		13(4)	Operatorii amplasamentelor de nivel inferior furnizează, la cererea autorităților competente prevăzute la art. (6) alin. (2) și autorităților administrației publice responsabile cu amenajarea teritoriului și cu urbanismul, informații suficiente cu privire la riscurile pe care le presupune amplasamentul, acestea fiind necesare în scopul amenajării teritoriului.
13(4)	Cerințele de la alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, Directivei 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului și alte acte pertinente din legislația Uniunii. Statele membre pot prevedea proceduri coordonate sau comune în scopul îndeplinirii cerințelor din prezentul articol și cerințelor din actele legislative respective, între altele, pentru a se evita duplicarea evaluării sau consultărilor.	13(5)	
		13(6)	Metodologia pentru stabilirea distanțelor adecvate în activitățile de amenajare a teritoriului și urbanism din jurul amplasamentelor care se încadrează în prevederile prezentei legi se aprobă prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului afacerilor interne.
ART. 14	Informarea publicului	ART. 14	Secțiunea 13 Informarea publicului
14(1)	Statele membre se asigură că informațiile prevăzute în anexa V sunt în permanență la dispoziția publicului, inclusiv în format electronic. Informațiile se actualizează, atunci când este necesar, inclusiv în cazul unor modificări care intră sub incidența articolului 11.	14(1)	Operatorul are obligația ca informațiile prevăzute în anexa nr. 6, să fie puse în permanență la dispoziția publicului, inclusiv în format electronic pe propria pagină de internet. Informațiile se actualizează, atunci când este necesar, inclusiv în cazul modificărilor prevăzute în art. 11.

14(2)	Pentru amplasamentele de nivel superior, statele membre se asigură, de asemenea, că: (a) toate persoanele care ar putea fi afectate de un accident major primesc, periodic și sub forma cea mai adecvată, fără să trebuiască să solicite acest lucru, informații clare și inteligibile privind măsurile de securitate și conduita obligatorie în caz de accident major; (b) raportul de securitate este pus la dispoziția publicului la cerere conform articolului 22 alineatul (3); în cazul în care se aplică articolul 22 alineatul (3), se pune la dispoziție un raport modificat, de exemplu sub forma unui rezumat fără caracter tehnic, care include cel puțin informații generale privind pericolele de accidente majore și efectele potențiale asupra sănătății umane și mediului în caz de accident major; (c) inventarul substanțelor periculoase este pus la dispoziția publicului, la cerere, în conformitate cu articolul 22 alin. (3). Informațiile care urmează să fie furnizate în temeiul literei (a) din primul paragraf al prezentului alineat includ cel puțin informațiile menționate în anexa V. Aceste informații sunt, de asemenea, furnizate tuturor construcțiilor și zonelor care deserveșc publicul, inclusiv școli și spitale, și tuturor amplasamentelor învecinate, în cazul amplasamentelor care intră sub incidența articolului 9. Statele membre asigură furnizarea informațiilor cel puțin o dată la cinci ani și revizuirea periodică și, atunci când este necesar, actualizarea a acestora, inclusiv în cazul unor modificări care intră sub incidența articolului 11.	14(2) Pentru amplasamentele de nivel superior, operatorul are obligația: a) să informeze toate persoanele care ar putea fi afectate de un accident major, periodic și în formă cea mai adecvată, fără ca acestea să solicite acest lucru, cu informații clare, suficiente și inteligibile privind măsurile de securitate și conduita obligatorie în caz de accident major; b) să pună la dispoziția publicului, la cerere, raportul de securitate, iar în cazul aplicării prevederilor art. 22 alin. (3) din prezenta lege, să pună la dispoziția publicului un raport modificat, sub forma unui rezumat fără caracter tehnic, care include cel puțin informații generale privind pericolele de accident major și efectele potențiale asupra sănătății umane și asupra mediului în caz de accident major; c) să pună la dispoziția publicului, la cerere, inventarul substanțelor periculoase în conformitate cu art. 22 alin. (3).
14(3)	În ceea ce privește posibilitatea producerii unui accident major cu efecte transfrontaliere provenind dintr-un amplasament de nivel superior, statele membre furnizează informații suficiente statelor membre care ar putea fi afectate, astfel încât toate dispozițiile relevante cuprinse în articolele 12 și 13 și în prezentul articol să poată fi aplicate, după caz, de către statele membre care ar putea fi afectate.	14(3) Informațiile care urmează să fie furnizate în temeiul prevederilor de la alin (2) lit. a) includ cel puțin informațiile menționate în anexa nr. 6. Aceste informații sunt, de asemenea, furnizate tuturor administratorilor sau proprietarilor construcțiilor și zonelor de utilitate publică, inclusiv școli și spitale, și tuturor amplasamentelor învecinate, în cazul amplasamentelor care intră sub incidența art. 9.
14(4)	În cazurile în care statul membru vizat consideră că un amplasament aflat în apropierea teritoriului unui alt stat membru nu poate genera un pericol de accident major în afara frontierelor sale în contextul articolului 12 alineatul (8) și că, de aceea, nu trebuie să elaboreze un plan de urgență extern așa cum se prevede la articolul 12 alineatul (1), informează celălalt stat membru cu privire la decizia sa motivată.	14(4) Operatorul are obligația să furnizeze informațiile, cel puțin o dată la cinci ani, să le revizuiască periodic și, atunci când este necesar, să le actualizeze, inclusiv în cazul unor modificări care intră sub incidența articolului 11.
ART. 15	Consultarea publicului și participarea la procesul decizional	14(5) În ceea ce privește posibilitatea producerii unui accident major cu efecte transfrontiere provenind de la un amplasament de nivel superior, IGSU furnizează informații suficiente statelor învecinate care ar putea fi afectate, astfel încât toate prevederile relevante cuprinse în art. 12 și 13 și în prezentul articol, să poată fi aplicate, acolo unde sunt aplicabile, de către statele care ar putea fi afectate.
15(1)	Statele membre se asigură că publicului interesat i se oferă din timp posibilitatea să își exprime opinia cu privire la proiecte individuale specifice privind: (a) planificarea de noi amplasamente, în temeiul articolului 13; (b) modificări semnificative ale amplasamentelor în temeiul articolului 11, în cazul în care aceste modificări sunt supuse obligațiilor prevăzute la articolul 13;	ART. 15 Secțiunea 14 Consultarea publicului și participarea la procesul decizional 15(1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea actelor de reglementare, în colaborare cu autoritatea administrației publice responsabile cu amenajarea teritoriului și cu urbanismul de la nivel local, iau măsurile prevăzute de legislația în vigoare pentru a oferi, din timp, publicului interesat posibilitatea să își exprime opinia cu privire la proiecte individuale specifice privind:

	(c) noi amenajări în apropierea imediată a amplasamentelor în cazul în care stabilirea amplasamentelor sau amenajările pot crește riscul sau consecințele unui accident major în conformitate cu articolul 13.		a) planificarea de noi amplasamente, prevăzută la art. 13; b) modificări semnificative ale amplasamentelor prevăzute la art. 11, în cazul în care aceste modificări sunt supuse obligațiilor prevăzute la art. 13; c) noi amenajări în apropierea imediată a amplasamentelor în cazul în care acestea pot crește riscul sau agrava consecințele unui accident major în conformitate cu art. 13.
15(2)	În ceea ce privește proiectele individuale specifice menționate la alineatul (1), publicul este informat prin anunțuri publice sau prin alte mijloace adecvate, inclusiv prin mijloace electronice, dacă sunt disponibile, cu privire la următoarele aspecte, la începutul procedurii de adoptare a unei decizii sau, cel mai târziu, de îndată ce informațiile pot fi furnizate în mod rezonabil: (a) obiectul proiectului specific; (b) dacă este cazul, faptul că un proiect face obiectul unei evaluări de impact asupra mediului la nivel național sau transfrontalier, sau al consultărilor între statele membre în conformitate cu articolul 14 alineatul (3); (c) detalii privind autoritatea competentă responsabilă de luarea deciziei, de la care pot fi obținute informații relevante, și căreia îi pot fi prezentate observații sau întrebări și detalii privind termenele pentru transmiterea observațiilor și a întrebărilor; (d) natura posibilelor decizii sau, în cazul în care există o decizie, proiectul acesteia; (e) o precizare a orelor și a locurilor în care, sau a mijloacelor prin care, vor fi oferite informațiile relevante; (f) detalii privind modalitățile de participare și consultare a publicului, realizate în temeiul alineatului (7) din prezentul articol.	15(2)	În ceea ce privește proiectele individuale specifice menționate la alin. (1), publicul este informat prin anunțuri publice sau prin alte mijloace adecvate, inclusiv prin mijloace electronice, dacă sunt disponibile, la începutul procedurii de adoptare a unei decizii sau, cel mai târziu, de îndată ce informațiile pot fi furnizate în mod rezonabil, cu privire la următoarele aspecte: a) obiectul proiectului specific; b) dacă este cazul, faptul că un proiect face obiectul unei evaluări de impact asupra mediului la nivel național sau transfrontalier, sau al consultărilor între statele membre în conformitate cu art. 14 alin. (5); c) detalii privind autoritatea responsabilă de luarea deciziei, de la care pot fi obținute informații relevante, și căreia îi pot fi prezentate observații sau întrebări și detalii privind termenele pentru transmiterea observațiilor și a întrebărilor; d) natura posibilelor decizii sau, în cazul în care există o decizie, proiectul acesteia; e) o precizare a orelor și a locurilor în care, sau a mijloacelor prin care, vor fi oferite informațiile relevante; f) detalii privind modalitățile de participare și consultare a publicului, realizate în temeiul alin. (8).
15(3)	În ceea ce privește proiectele individuale specifice menționate la alineatul (1), statele membre se asigură că următoarele elemente sunt puse la dispoziția publicului interesat, în termene rezonabile: (a) în conformitate cu legislația națională, principalele rapoarte și recomandări adresate autorității competente la momentul în care publicul interesat a fost informat în conformitate cu alineatul (2); (b) în conformitate cu dispozițiile Directivei 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul public la informații privind mediul ¹ , alte informații decât cele menționate la alineatul (2) din prezentul articol care sunt relevante pentru decizia adoptată și care devin disponibile numai după ce publicul interesat a fost informat în conformitate cu alineatul respectiv.	15(3)	În ceea ce privește proiectele individuale specifice menționate la alin. (1), autoritatea competentă pentru protecția mediului se asigură că următoarele elemente sunt puse la dispoziția publicului interesat, în termenele legale stipulate în procedurile de reglementare: a) în conformitate cu legislația națională, principalele rapoarte și recomandări adresate autorității competente pentru protecția mediului la momentul în care publicul interesat a fost informat în conformitate cu alin. (2); b) în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediul, cu modificările și completările ulterioare, alte informații decât cele menționate la alin. (2) care sunt relevante pentru decizia adoptată și care devin disponibile numai după ce publicul interesat a fost informat în conformitate cu alineatul respectiv.
15(4)	Statele membre se asigură că publicul interesat beneficiază de dreptul de a formula observații și opinii autorității competente înainte de adoptarea unei	15(4)	Autoritatea competentă pentru protecția mediului se asigură că publicul interesat beneficiază de dreptul de a formula observații și opinii înainte de adoptarea unei

	decizii cu privire la un proiect individual, astfel cum se menționează la alineatul (1), și că rezultatele consultărilor desfășurate în temeiul alineatului (1) sunt luate în considerare în mod corespunzător în luarea unei decizii.		decizii cu privire la un proiect individual, astfel cum se menționează la alin. (1), și că rezultatele consultărilor desfășurate în temeiul respectivului alineat sunt luate în considerare în mod corespunzător în luarea unei decizii.
15(5)	Statele membre se asigură că, atunci când sunt luate deciziile relevante, autoritatea competentă pune la dispoziția publicului: (a) conținutul deciziei și motivele pe care se bazează, inclusiv orice actualizări ulterioare; (b) rezultatele consultărilor organizate înainte de luarea deciziei și o explicație a modului în care acestea au fost luate în considerare în decizia respectivă.	15(5)	Atunci când sunt luate deciziile relevante, autoritatea competentă pentru protecția mediului pune la dispoziția publicului: a) conținutul deciziei și motivele pe care se bazează, inclusiv orice actualizări ulterioare; b) rezultatele consultărilor organizate înainte de luarea deciziei și o explicație a modului în care acestea au fost luate în considerare în decizia respectivă.
15(6)	La stabilirea de planuri sau programe legate de aspecte menționate la literale (a) sau (c) de la alineatul (1), statele membre se asigură că publicului i se oferă din timp posibilități efective de a participa la pregătirea și modificarea sau revizuirea acestora, prin utilizarea procedurilor stabilite la articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul ² . Statele membre identifică publicul îndreptățit să participe în sensul prezentului alineat, inclusiv organizațiile neguvernamentale relevante care îndeplinesc cerințele relevante impuse în legislația internă, precum cele care promovează protecția mediului. Prezentul alineat nu se aplică planurilor și programelor pentru care o procedură de participare a publicului se realizează în conformitate cu Directiva 2001/42/CE.	15(6)	La stabilirea de planuri sau programe legate de aspectele prevăzute la lit. a) sau c) de la alin. (1), autoritatea competentă pentru protecția mediului se asigură că publicului i se oferă din timp posibilități efective de a participa la pregătirea și modificarea sau revizuirea acestora, prin utilizarea procedurilor stabilite la art. 4 și 5 din Hotărârea Guvernului nr. 564/2006 privind cadrul de realizare a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe în legătură cu mediul. Autoritatea competentă pentru protecția mediului identifică publicul îndreptățit să participe în sensul prezentului alineat, inclusiv organizațiile neguvernamentale relevante care îndeplinesc cerințele relevante impuse în legislația națională, precum cele care promovează protecția mediului.
		15 (7)	Prevederile alin. (6) nu se aplică planurilor și programelor pentru care o procedură de participare a publicului se realizează în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe.
15(7)	Detaliile privind modalitățile de informare și consultare a publicului interesat se stabilesc de către statele membre. Se prevăd termene rezonabile pentru diferitele etape, care să permită suficient timp pentru informarea publicului și pentru ca publicul interesat să se pregătească și să participe efectiv la adoptarea deciziilor privind mediul, sub rezerva dispozițiilor prezentului articol.	15(8)	Modalitățile de informare și consultare a publicului interesat sunt cele prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediu, cu modificările și completările ulterioare, sub rezerva dispozițiilor prezentului articol.
ART. 16	Informațiile care trebuie furnizate de către operator și acțiunile care trebuie întreprinse în urma producerii unui accident major	ART. 16	Secțiunea 15 Informațiile care trebuie furnizate de către operator și acțiunile care trebuie întreprinse în urma producerii unui accident major
	Statele membre se asigură că, de îndată ce este posibil din punct de vedere practic după producerea unui accident major, operatorul are obligația ca, prin mijloacele cele mai adecvate: (a) să informeze autoritatea competentă; (b) să le ofere autorității competente următoarele informații imediat ce acestea	16(1)	În cazul producerii unui accident major, operatorul are obligația să ia următoarele măsuri: a) să informeze imediat ISUJ privind producerea accidentului; b) să ofere ISUJ următoarele informații, imediat ce acestea devin disponibile, dar nu mai târziu de 2 ore de la producerea accidentului:

	devin disponibile: (i) circumstanțele accidentului; (ii) substanțele periculoase implicate; (iii) datele disponibile pentru evaluarea efectelor accidentului asupra sănătății umane, asupra mediului și proprietății; (iv) măsurile de urgență adoptate; (c) să informeze autoritatea competentă cu privire la măsurile avute în vedere: (i) pentru a atenua efectele pe termen mediu și lung ale accidentului; (ii) pentru a preveni repetarea unui astfel de accident; (d) să actualizeze informațiile furnizate dacă cercetările ulterioare dezvăluie date suplimentare care modifică informațiile inițiale sau concluziile stabilite.		(i) circumstanțele accidentului; (ii) substanțele periculoase implicate; (iii) datele disponibile pentru evaluarea efectelor accidentului asupra sănătății umane, asupra mediului și proprietății; (iv) măsurile de urgență adoptate; c) să informeze autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (2) cu privire la măsurile avute în vedere: (i) pentru a atenua efectele pe termen mediu și lung ale accidentului; (ii) pentru a preveni repetarea unui astfel de accident; d) să actualizeze informațiile furnizate dacă cercetările ulterioare fac cunoscute date suplimentare care modifică informațiile inițiale sau concluziile stabilite.
		16(2)	ISUJ, la primirea informațiilor furnizate de către operator în temeiul alin 1, lit. a) și b) informează toate celelalte autorități competente prevăzute la art. 6, alin. 2.
		16(3)	Procedura de notificare a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase, produse inclusiv în context transfrontier se aprobă prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului afacerilor interne.
ART. 17	Acțiunile care trebuie întreprinse de autoritatea competentă în urma producerii unui accident major	ART. 17	Secțiunea 16 Acțiunile care trebuie întreprinse de către autoritățile competente în urma producerii unui accident major
	În urma producerii unui accident major, statele membre solicită autorității competente: (a) să asigure luarea oricăror măsuri urgente pe termen mediu și lung, care s-ar putea dovedi necesare; (b) să colecteze, prin inspecție, investigație sau alte mijloace adecvate, informațiile necesare pentru o analiză completă a aspectelor tehnice, organizaționale și manageriale ale accidentului; (c) să întreprindă acțiunile adecvate pentru a se asigura că operatorul ia toate măsurile necesare de remediere; (d) să facă recomandări cu privire la măsurile preventive viitoare, precum și (e) să informeze persoanele care ar putea fi afectate cu privire la accidentul care a avut loc și, atunci când este cazul, cu privire la măsurile luate pentru atenuarea consecințelor acestuia.	(1)	În urma producerii unui accident major, autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (2) au următoarele obligații: a) să se asigure ca s-au luat toate măsurile urgente, pe termen mediu și lung, care s-ar putea dovedi necesare; b) să colecteze, prin inspecție, investigație sau prin alte mijloace adecvate, informațiile necesare pentru o analiză completă a aspectelor tehnice, organizaționale și manageriale ale accidentului; c) să se asigure că operatorul a luat toate măsurile necesare de remediere; d) să facă recomandări cu privire la măsurile preventive viitoare; e) să informeze persoanele care ar putea fi afectate cu privire la accidentul care a avut loc și, atunci când este cazul, cu privire la măsurile luate pentru atenuarea consecințelor acestuia. f) să informeze în cel mai scurt timp autoritățile competente prevăzute la art.6 alin (1) cu privire la producerea accidentului.
		(2)	Procedura de investigare a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase se aprobă prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului afacerilor interne.
ART. 18	Informații care trebuie furnizate de către statele membre în urma producerii unui accident major	ART. 18	Secțiunea 17 Informații care trebuie furnizate de către statele membre în urma producerii unui accident major
18(1)	În vederea prevenirii și atenuării efectelor accidentelor majore, statele membre informează Comisia, cu privire la accidente majore care îndeplinesc criteriile	18(1)	În scopul prevenirii și limitării consecințelor accidentelor majore, IGSU informează Comisia Europeană asupra accidentelor majore produse pe teritoriul

	stabilite în anexa VI care s-au produs pe teritoriile lor. Acestea comunică Comisiei următoarele detalii: (a) statul membru, numele și adresa autorității responsabile cu elaborarea raportului; (b) data, ora și locul accidentului, inclusiv denumirea completă a operatorului și adresa amplasamentului implicat; (c) o descriere succintă a circumstanțelor accidentului, inclusiv substanțele periculoase implicate, precum și efectele imediate asupra sănătății umane și a mediului; (d) o descriere succintă a măsurilor de urgență luate și a precauțiilor imediate necesare pentru a se preveni repetarea accidentului; (e) rezultatele analizei și recomandările lor.		național, care îndeplinesc criteriile din anexa nr. 7. Informarea cuprinde următoarele detalii: a) statul membru, numele și adresa autorității responsabile pentru elaborarea raportului; b) data, ora și locul producerii accidentului major, incluzând numele complet al operatorului și adresa amplasamentului implicat; c) o descriere succintă a circumstanțelor în care s-a produs accidentul, incluzând substanțele periculoase implicate și efectele imediate asupra sănătății populației și mediului; d) o descriere succintă a măsurilor de urgență întreprinse și a măsurilor de precauție imediate necesare pentru a preveni repetarea accidentului; e) rezultatele analizei și recomandările IGSU.
18(2)	Informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol se pun la dispoziție de îndată ce este posibil din punct de vedere practic și cel târziu în decurs de un an de la data accidentului, prin utilizarea bazei de date menționate la articolul 21 alineatul (4). Dacă în acest termen pot fi furnizate numai informații preliminare, în conformitate cu litera (e) de la alineatul (1), pentru introducerea în baza de date, informațiile sunt actualizate o dată ce rezultatele unei analize mai aprofundate și noi recomandări sunt disponibile. Raportarea de către statele membre a informațiilor menționate la litera (e) de la alineatul (1) poate fi amânată pentru a permite finalizarea procedurilor judiciare în cazul în care o astfel de raportare ar putea afecta acele proceduri.	18(2)	Informațiile menționate la alin. (1) se pun la dispoziția Comisiei Europene de îndată ce este posibil din punct de vedere practic și cel târziu în decurs de un an de la data accidentului, prin utilizarea bazei de date menționate la art. 21 alin. (4). Dacă în acest termen pot fi furnizate numai informații preliminare, în conformitate cu lit. e) de la alin. (1), pentru introducerea în baza de date, informațiile sunt actualizate o dată ce rezultatele unei analize mai aprofundate și noi recomandări sunt disponibile.
		18(3)	Raportarea informațiilor menționate la lit. e) de la alin. (1) poate fi amânată pentru a permite finalizarea procedurilor judiciare în cazul în care o astfel de raportare ar putea afecta acele proceduri.
18(3)	În scopul furnizării de către statele membre a informațiilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol, se stabilește un formular de raport sub forma unor acte de punere în aplicare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 27 alineatul (2).		Nu este cazul.
18(4)	Statele membre comunică Comisiei numele și adresa oricărui organism care ar putea deține informații relevante privind accidente majore și care ar putea să consilieze autoritățile competente ale altor state membre, care trebuie să intervină în cazul producerii unui astfel de accident.	18(4)	IGSU furnizează Comisiei Europene numele și adresa oricărei instituții/organizații, care ar putea deține informații relevante asupra accidentelor majore și care este în măsură să asigure consultanță autorităților competente din alte state care trebuie să intervină în eventualitatea unui astfel de accident.
ART. 19	Interzicerea utilizării	ART. 19	Secțiunea 18 Interzicerea utilizării
19(1)	Statele membre interzic utilizarea sau punerea în funcțiune a oricărui amplasament, instalații sau suprafețe de depozitare sau a oricărei părți din acestea, dacă măsurile luate de operator pentru prevenirea sau atenuarea accidentelor majore prezintă deficiențe grave. În acest sens, statele membre iau în considerare, între altele, deficiențele grave în desfășurarea acțiunilor necesare identificate în raportul de inspecție.	19(1)	Autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (2) interzic utilizarea sau punerea în funcțiune a oricărui amplasament, instalații sau zone de depozitare sau a oricărei părți din acestea, dacă măsurile luate de operator pentru prevenirea sau atenuarea accidentelor majore prezintă deficiențe grave. În acest sens, se iau în considerare, între altele, deficiențele grave în desfășurarea acțiunilor necesare identificate în raportul de inspecție.

	Statele membre pot interzice utilizarea sau punerea în funcțiune a oricărui amplasament, instalații sau suprafețe de depozitare sau a oricărei părți din acestea, dacă operatorul nu a înaintat notificarea, rapoartele sau alte informații solicitate prin prezenta directivă, în termenul stabilit.	19(2)	Autoritățile competente prevăzute la alin. (1) pot interzice utilizarea sau punerea în funcțiune a oricărui amplasament, instalații sau zone de depozitare sau a oricărei părți din acestea, dacă operatorul, nu a înaintat, în termenul stabilit: notificarea, documentul privind politica de prevenire a accidentelor majore, raportul de securitate sau alte informații solicitate potrivit prevederilor din prezenta lege.
19(2)	Statele membre se asigură că operatorii pot înainta un recurs împotriva unui ordin de interdicție emis de către o autoritate competentă în temeiul alineatului (1), recurs adresat către un organism corespunzător desemnat prin dreptul și procedurile naționale.	19(3)	Operatorii au dreptul să conteste decizia de interdicție. Contestația se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, cu respectarea prevederilor Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și fără a aduce atingere altor prevederi legale.
		19(4)	Procedura de interzicere a utilizării sau punerii în funcțiune a unui amplasament, instalații sau zonă de depozitare sau a oricărei părți din acestea, se aprobă prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului afacerilor interne.
ART. 20	Inspecții	ART. 20	Secțiunea 19 Inspecții
20(1)	Statele membre se asigură că autoritățile competente organizează un sistem de inspecții.	20(1)	Autoritățile competente cu atribuții de inspecție, respectiv CJGNM și ISUJ organizează un sistem de inspecții adaptat tipului de amplasament în cauză, indiferent de primirea raportului de securitate sau oricărei alte documentații înaintate de către operator.
20(2)	Inspecțiile sunt adecvate tipului de amplasament vizat. Acestea nu depind de primirea raportului de securitate sau de orice alt raport înaintat. Numărul lor este suficient pentru o examinare planificată și sistematică a sistemelor tehnice, organizaționale sau manageriale utilizate în cadrul amplasamentului, astfel încât să se asigure în special că: (a) operatorul poate demonstra că a luat măsuri adecvate, în legătură cu diversele activități din cadrul amplasamentului, pentru a preveni accidentele majore; (b) operatorul poate demonstra că a asigurat mijloace adecvate pentru limitarea consecințelor accidentelor majore, în interiorul amplasamentului și în afara acestuia; (c) datele și informațiile cuprinse în raportul de securitate, sau în orice alt raport înaintat, reflectă în mod corespunzător condițiile din cadrul amplasamentului; informațiile sunt puse la dispoziția publicului în temeiul articolului 14.	20(2)	Numărul inspecțiilor efectuate trebuie să asigure o examinare planificată și sistematică a sistemelor tehnice, organizaționale sau manageriale utilizate în cadrul amplasamentului, complexitatea acestuia și cantitățile de substanțe existente, astfel încât să se asigure în special că: a) operatorul poate demonstra că a luat măsuri adecvate, în legătură cu diversele activități din cadrul amplasamentului, pentru a preveni accidentele majore; b) operatorul poate demonstra că a asigurat mijloace adecvate pentru limitarea consecințelor accidentelor majore, în interiorul amplasamentului și în afara acestuia; c) datele și informațiile cuprinse în raportul de securitate, sau în orice alt document înaintat, reflectă în mod corespunzător condițiile din cadrul amplasamentului; d) informațiile sunt puse la dispoziția publicului potrivit prevederilor art. 14.
20(3)	Statele membre se asigură că toate amplasamentele sunt incluse într-un plan de inspecții la nivel național, regional sau local și se asigură că acest plan este revizuit periodic și, dacă este cazul, actualizat. Fiecare plan de inspecții include următoarele elemente: (a) o evaluare generală a problemelor de securitate relevante; (b) zona geografică acoperită de planul de inspecții;	20(3)	CJGNM și ISUJ elaborează anual un plan comun de inspecții pentru amplasamentele încadrate sub incidența prevederilor prezentei legi. Planul este revizuit periodic și, dacă este cazul, actualizat.
		20(4)	Fiecare plan de inspecții include următoarele elemente: a) o evaluare generală a problemelor de securitate relevante; b) zona geografică acoperită de planul de inspecții;

	(c) o listă a amplasamentelor incluse în plan; (d) o listă a grupurilor de amplasamente, cu posibile efecte domino, în temeiul articolului 9. (e) o listă a amplasamentelor în cazul în care anumite surse externe de risc sau de pericol ar putea crește riscul sau consecințele unui accident major; (f) procedurile pentru inspecțiile de rutină, inclusiv programele pentru astfel de inspecții în conformitate cu alineatul (4); (g) procedurile aplicabile inspecțiilor excepționale în conformitate cu alineatul (6); (h) dispoziții privind cooperarea între diferitele autorități de control.		c) o listă a amplasamentelor incluse în plan; d) o listă a grupurilor de amplasamente, cu posibile efecte domino, în temeiul art.9; e) o listă a amplasamentelor în cazul în care anumite surse externe de risc sau de pericol ar putea crește riscul sau consecințele unui accident major; f) procedurile pentru inspecțiile planificate, inclusiv programele pentru astfel de inspecții în conformitate cu alin. (3); g) procedurile aplicabile inspecțiilor excepționale în conformitate cu alin. (7); h) dispoziții privind cooperarea între diferitele autorități cu atribuții de inspecție.
20(4)	Pe baza planurilor de inspecție menționate la alineatul (3), autoritatea competentă întocmește în mod regulat programe de inspecții de rutină pentru toate amplasamentele, inclusiv frecvența vizitelor la fața locului pentru diversele tipuri de amplasamente. Perioada dintre două vizite consecutive la fața locului nu depășește un an pentru amplasamentele de nivel superior și trei ani pentru amplasamentele de nivel inferior, cu excepția cazului în care autoritatea competentă a întocmit un program de inspecție bazat pe o evaluare sistematică a pericolelor de accidente majore în cadrul amplasamentelor vizate.	20(5)	Pe baza planurilor de inspecție menționate la alin. (2), autoritățile competente prevăzute la alin. (1), întocmesc în mod sistematic programe de inspecții planificate pentru toate amplasamentele, inclusiv frecvența vizitelor la fața locului pentru diversele tipuri de amplasamente. Perioada dintre două vizite consecutive la fața locului nu depășește un an pentru amplasamentele de nivel superior și 3 ani pentru amplasamentele de nivel inferior, cu excepția cazului în care autoritatea competentă a întocmit un program de inspecție bazat pe o evaluare sistematică a pericolelor de accidente majore în cadrul amplasamentelor vizate.
20(5)	Evaluarea sistematică a pericolelor din amplasamentele în cauză se bazează, cel puțin, pe următoarele criterii: (a) impactul potențial al amplasamentelor în cauză asupra sănătății umane și a mediului; (b) măsura în care cerințele prezentei directive au fost respectate. Dacă este cazul, se iau, de asemenea, în considerare constatările relevante ale inspecțiilor efectuate în temeiul altor acte legislative ale Uniunii.	20(6)	Pentru stabilirea frecvenței inspecțiilor se realizează o evaluare sistematică a pericolelor din amplasamentele în cauză care se bazează, cel puțin, pe următoarele criterii: a) impactul potențial al amplasamentelor în cauză asupra sănătății umane și a mediului; b) măsura în care cerințele prezentei legi au fost respectate; c) numărul de incidente/accidente înregistrate anterior pe amplasament. Dacă este cazul, se iau în considerare constatările relevante ale inspecțiilor efectuate în temeiul altor prevederi legale.
20(6)	Inspecțiile excepționale se desfășoară cât mai curând posibil pentru a investiga plângerile grave, accidentele grave și „evenimentele la limita de producere a unui accident”, incidentele sau cazurile de neconformitate.	20(7)	Pentru investigarea sesizărilor privind deficiențele grave, a accidentelor grave și evenimentelor la limita de producere a unui accident, a incidentelor sau cazurilor de neconformitate se desfășoară inspecții neplanificate, de către autoritățile prevăzute la alin. (1), cât mai curând posibil de la data primirii acestor informații.
20(7)	În termen de patru luni de la fiecare inspecție, autoritatea competentă comunică operatorului concluziile inspecției, precum și toate acțiunile necesare identificate. Autoritatea competentă se asigură că operatorul întreprinde toate aceste acțiuni necesare într-un termen rezonabil de la primirea comunicării.	20(8)	În termen de cel mult patru luni de la data realizării fiecărei inspecții, autoritățile competente prevăzute la alin. (1) comunică operatorului concluziile inspecției, precum și toate acțiunile necesare identificate, dacă acestea nu au fost dispuse până la această dată.
		20(9)	După primirea comunicării concluziilor inspecției, pentru fiecare acțiune prevăzută, operatorul, de comun acord cu autoritățile competente prevăzute la alin. (1), stabilește un calendar pentru punerea în practică a tuturor acestor acțiuni identificate și notifică acestora realizarea fiecărei acțiuni.

20(8)	Dacă o inspecție a identificat un caz important de neconformitate cu dispozițiile prezentei directive, se efectuează o inspecție suplimentară, în termen de șase luni.	20(10)	Dacă în cadrul realizării unei inspecții se identifică un caz important de neconformitate cu dispozițiile prezentei legi, se efectuează o inspecție suplimentară, în termen de maxim șase luni.
20(9)	Atunci când este posibil, inspecțiile se coordonează și combină cu alte inspecții efectuate în temeiul altor acte legislative ale Uniunii, acolo unde este cazul.	20(11)	În situația în care este posibil, inspecțiile se coordonează și se combină cu alte inspecții efectuate în temeiul altor acte legislative, acolo unde este cazul.
20(10)	Statele membre încurajează autoritățile competente să furnizeze mecanisme și instrumente pentru schimbul de experiență și pentru consolidarea cunoștințelor, și să participe la astfel de mecanisme la nivelul Uniunii, dacă este cazul.	20(12)	Autoritățile competente prevăzute la art. 6 furnizează informații privind mecanismele și instrumentele necesare schimbului de experiență și pentru consolidarea cunoștințelor, și participă la astfel de mecanisme la nivelul Uniunii Europene.
20(11)	Statele membre se asigură că operatorii furnizează autorităților competente întreaga asistență necesară pentru a permite autorităților respective să efectueze toate inspecțiile și să obțină toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor lor, în scopurile prezentei directive, în special pentru a permite autorităților o evaluare completă a posibilității producerii unui accident major și determinarea măsurii în care este posibil să crească probabilitatea producerii unor accidente majore sau agravării acestora, pregătirea unui plan de urgență extern și luarea în considerare a substanțelor care, datorită caracteristicilor lor fizice, condițiilor speciale sau localizării lor, ar putea impune atenție suplimentară.	20(13)	Operatorii au obligația să furnizeze autorităților competente prevăzute la alin. (1) întreaga asistență necesară pentru a permite acestora să efectueze inspecția și să obțină orice informație necesară pentru îndeplinirea sarcinilor lor, în special pentru a permite acestora o evaluare completă a posibilității producerii unui accident major și determinarea măsurii în care este posibil să crească probabilitatea producerii unor accidente majore sau agravării acestora, pregătirea unui plan de urgență externă și luarea în considerare a substanțelor care, datorită caracteristicilor lor fizice, condițiilor speciale sau localizării lor, ar putea impune atenție suplimentară, în scopul respectării prevederilor prezentei legi.
		20(14)	Modul de planificare, organizare, pregătire și desfășurare a inspecțiilor pe amplasamentele care se supun prezentei legi se aprobă prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului afacerilor interne.
ART. 21	Sistemul și schimburile de informații	ART. 21	Secțiunea 20 Sistemul și schimbul de informații
21(1)	Statele membre și Comisia efectuează schimburi de informații cu privire la experiența acumulată în domeniul prevenirii accidentelor majore și al limitării consecințelor acestora. Aceste informații vizează în special aplicarea măsurilor prevăzute în prezenta directivă.	21(1)	Autoritățile competente prevăzute la art.6 alin. (1) participă la schimburile de informații organizate de Comisia Europeană cu privire la experiența acumulată în domeniul prevenirii accidentelor majore și al limitării consecințelor acestora. Aceste informații vizează în special aplicarea măsurilor prevăzute în prezenta lege.
21(2)	Până la 30 septembrie 2019 și ulterior la fiecare patru ani, statele membre furnizează Comisiei un raport din patru în patru ani privind punerea în aplicare a prezentei directive.	21(2)	Până la data de 30 septembrie 2019 și ulterior, la fiecare patru ani, IGSU transmite Comisiei Europene un raport întocmit în colaborare cu celelalte autorități competente de la nivel central, privind punerea în aplicare a prezentei legi, în conformitate cu decizia Comisiei Europene.
21(3)	Pentru amplasamentele care intră sub incidența prezentei directive, statele membre furnizează Comisiei cel puțin următoarele informații: (a) numele sau denumirea comercială a operatorului și adresa completă a amplasamentului în cauză; (b) activitatea sau activitățile desfășurate în cadrul amplasamentului. Comisia creează și actualizează o bază de date conținând informațiile furnizate de statele membre. Accesul la baza de date este rezervat persoanelor autorizate de Comisie sau de autoritățile competente ale statelor membre.	21(3)	Pentru amplasamentele care intră sub incidența prezentei legi, IGSU transmite Comisiei Europene informații prelucrate în colaborare cu celelalte autorități competente la nivel central, care trebuie să conțină cel puțin următoarele: a) numele sau denumirea comercială a operatorului și adresa completă a amplasamentului în cauză; b) activitatea sau activitățile desfășurate în cadrul amplasamentului.
		21(4)	Autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (1), stabilesc persoane desemnate care să acceseze bazele de date dezvoltate de către Comisia Europeană referitoare la amplasamentele ce se supun Directivei 2012/18/UE, precum și accidentele majore care au avut loc. În vederea obținerii accesului la aceste baze de date, lista

			cu persoanele desemnate din cadrul autorităților competente, se întocmește, se actualizează periodic și se transmite către Comisia Europeană de IGSU.
		21(5)	În vederea asigurării comunicării cu Comisia Europeană, autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (1), dezvoltă baze de date comune care să cuprindă informații referitoare la amplasamentele ce se supun prezentei legi, precum și incidentele și accidentele majore care au avut loc pe teritoriul național.
21(4)	Comisia dezvoltă și pune la dispoziția statelor membre o bază de date care conține, în special, detalii cu privire la accidentele majore care au avut loc pe teritoriul statelor membre, în scopul: (a) diseminării rapide a informațiilor furnizate de statele membre în temeiul articolul 18 alineatele (1) și (2), între toate autoritățile competente; (b) distribuirii către autoritățile competente a unei analize a cauzelor accidentelor majore, precum și a experienței acumulate în urma acestora; (c) furnizarea de informații privind măsurile preventive către autoritățile competente; (d) Furnizarea de informații privind organizațiile care pot oferi consiliere sau informații relevante asupra producerii, prevenirii și atenuării efectelor accidentelor majore.		Nu necesita transpunere.
21(5)	Comisia adoptă, până la 1 ianuarie 2015 acte de punere în aplicare pentru a stabili formatele de comunicare a informațiilor menționate la alineatele (2) și (3) din prezentul articol obținute de la statele membre și din bazele de date relevante menționate la alineatele (3) și (4). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 27 alineatul (2).		Nu necesita transpunere.
21(6)	Baza de date menționată la alineatul (4) conține, cel puțin: (a) informațiile furnizate de către statele membre în temeiul articolului 18 alineatele (1) și (2); (b) o analiză a cauzelor accidentelor; (c) experiența acumulată în urma accidentelor; (d) măsurile preventive necesare pentru a împiedica repetarea accidentului.		Nu necesită transpunere.
21(7)	Comisia pune la dispoziția publicului partea fără caracter confidențial a datelor.		Nu necesită transpunere.
ART. 22	Accesul la informații și confidențialitate	ART. 22	Secțiunea 21 Accesul la informații și confidențialitatea
22(1)	În scopul asigurării transparenței, statele membre garantează că autoritatea competentă are obligația de a pune toate informațiile primite în baza acestei directive la dispoziția oricărei persoane fizice sau juridice care solicită acest lucru, în conformitate cu Directiva 2003/4/CE.	22(1)	În scopul asigurării transparenței, autoritatea competentă pentru protecția mediului are obligația de a pune la dispoziția oricărei persoane fizice sau juridice care solicită acest lucru, toate informațiile primite în baza acestei legi , în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediu, cu modificările și completările ulterioare.
22(2)	Divulgarea oricăror informații cerute în temeiul prezentei directive, inclusiv în temeiul articolului 14, poate fi refuzată sau restricționată de autoritatea competentă în cazul în care sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 4 din	22(2)	Divulgarea oricăror informații cerute în temeiul prezentei legi, inclusiv în baza prevederilor art. 14 poate fi refuzată sau restricționată de către autoritatea competentă pentru protecția mediului, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile

	Directiva 2003/4/CE.		stabilite la capitolul 3 din Hotărârea Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediu, cu modificările și completările ulterioare.
22(3)	Divulgarea informațiilor complete menționate la articolul 14 alineatul (2) literele (b) și (c) deținute de către autoritatea competentă poate fi refuzată de autoritatea competentă respectivă, fără a aduce atingere alineatului (2) din prezentul articol, în cazul în care operatorul a solicitat să nu se divulge anumite părți ale raportului de securitate sau inventarul substanțelor periculoase din motivele prevăzute la articolul 4 din Directiva 2003/4/CE. Autoritatea competentă poate decide, de asemenea, din aceleași motive, nedivulgarea anumitor părți ale raportului sau inventarului. În astfel de cazuri, și cu aprobarea autorității respective, operatorul furnizează autorității competente un raport sau un inventar modificat, care exclude aceste părți.	22(3)	Divulgarea informațiilor complete menționate la art. 14 alin. (2) lit. b) și c) din prezenta lege deținute de către autoritatea competentă pentru protecția mediului poate fi refuzată de către aceasta, fără a aduce atingere alin. (2), în cazul în care operatorul a solicitat să nu se divulge anumite părți ale raportului de securitate sau inventarul substanțelor periculoase din motivele prevăzute la capitolul 3 din Hotărârea Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediu, cu modificările și completările ulterioare. Autoritatea competentă pentru protecția mediului poate decide, de asemenea, din aceleași motive, nedivulgarea anumitor părți ale raportului sau inventarului substanțelor periculoase. În astfel de cazuri, și cu aprobarea autorității respective, operatorul furnizează autorității competente un raport sau un inventar modificat, care exclude aceste părți.
ART. 23	Accesul la justiție	ART. 23	Secțiunea 22 Accesul la justiție
	Statele membre se asigură că: (a) orice persoană care solicită informații în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) literele (b) sau (c) sau articolul 22 alineatul (1) din prezenta directivă poate să obțină o revizuire în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2003/4/CE a actelor sau omisiunilor unei autorități competente în legătură cu o astfel de solicitare; (b) în cadrul sistemului lor juridic național respectiv, membrii publicului interesat au acces la procedurile de atac stabilite la articolul 11 din Directiva 2011/92/UE pentru cazuri care fac obiectul articolului 15 alineatul (1) din prezenta directivă.		Autoritatea competentă se asigură că: a) orice persoană care solicită informații în conformitate cu lit. b) sau c) ale art. 14 alin. (2) sau cu art. 22 alin. (1) din prezenta lege poate să obțină o revizuire, în conformitate cu capitolul 4 din Hotărârea Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediu, cu modificările și completările ulterioare, a actelor sau a omisiunilor unei autorități competente în legătură cu o astfel de solicitare; b) în cadrul sistemului juridic național, membrii publicului interesat au acces la procedurile de atac stabilite la art. 24 din Hotărârea Guvernului nr. 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare, pentru cazuri care fac obiectul art. 15 alin. (1) din prezenta lege.
ART. 24	Ghiduri Comisia poate elabora ghiduri privind distanța de siguranță și efectele domino.		Nu necesita transpunere.
ART. 25	Modificarea anexelor	ART. 25	Secțiunea 24 Modificarea anexelor
			Anexele nr. 1-7 fac parte integrantă din prezenta lege și se actualizează în scopul adaptării la progresele tehnice prin Hotărâre de Guvern.
	Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 26, în scopul adaptării anexelor II-VI la progresele tehnice. Aceste adaptări nu pot duce la schimbări substanțiale în ceea ce privește obligațiile statelor membre și ale operatorilor stabilite în prezenta directivă.		Nu necesita transpunere.
ART. 26	Exercitarea delegării de competențe		

26(1)	Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.		Nu necesita transpunere.
26(2)	Competența de a adopta actele delegate menționată la articolul 25 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 13 august 2012. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu patru luni înainte de încheierea fiecărei perioade.		Nu necesita transpunere.
26(3)	Delegarea de competențe menționată la articolul 25 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.		Nu necesita transpunere.
26(4)	De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.		Nu necesita transpunere.
26(5)	Un act delegat adoptat în temeiul articolului 25 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.		Nu necesita transpunere.
ART. 27	Procedura Comitetului		
27(1)	Comisia este asistată de comitetul instituit prin Directiva 96/82/CE. Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.		Nu necesita transpunere.
27(2)	Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011		Nu necesita transpunere.
ART. 28	Sanțiuni	ART. 24	Secțiunea 23 Sanțiuni
	Statele membre determină sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor adoptate la nivel național în temeiul prezentei directive. Sancțiunile prevăzute în acest scop sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică dispozițiile respective Comisiei până la 1 iunie 2015 și notifică, fără întârziere, orice modificare ulterioară care le afectează.	24(1)	Constituie contravenții următoarele fapte săvârșite de operator și se sancționează după cum urmează: a) nerespectarea dispozițiilor art. 5 alin. (2), art. 7 alin (1) și(2), art. 8 alin. (2), art. 10 alin (3), (4), (5) și (6), art. 11 alin. (2), art. 12 alin. (3), art. 14 alin. (4) precum și nerespectarea obligațiilor ce îi revin în conformitate cu procedura de notificare a activităților care prezintă pericole de accident major elaborată în conformitate cu art. 7 alin. (3) și nerespectarea obligațiilor ce îi revin în conformitate cu ordinul comun prevăzut la art. 8 alin. (7) cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

			b) nerespectarea dispozițiilor art. 7 alin. (6) și (7), art. 9 alin. (3), art. 12 alin. (5), art. 13 alin. (4) și art. 14 alin. (1) și (3), cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei; c) nerespectarea dispozițiilor art. 5 alin. (1), art. 8 alin. (5) și (6), art. 11 alin. (1), art. 12 alin. (7), și art. 14 alin. (2) cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei. d) nerespectarea dispozițiilor art. 8 alin. (1), art. 10 alin. (1) și (2), art. 12 alin. (1), precum și nerespectarea obligațiilor ce îi revin în conformitate cu ordinele comune prevăzute la art. 10 alin. (8) și art. 12 alin. (11), cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei; e) nerespectarea dispozițiilor art. 11 alin. (3), art. 12 alin. (8), art. 16 alin. (1), art. 20 alin. (13), precum și nerespectarea obligațiilor ce îi revin în conformitate cu procedura de notificare a accidentelor majore elaborată în conformitate cu art. 16 alin (3), cu amendă de la 70.000 lei la 150.000 lei. (2) Constatarea și aplicarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se fac de către personalul împuternicit din cadrul CJGNM și ISUJ. Pentru nerespectarea prevederilor art. 12 și art. 16 constatarea și aplicarea contravențiilor se face doar de către ISUJ.
		24(2)	Constatarea și aplicarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se fac de către personalul împuternicit din cadrul CJGNM și ISUJ. Pentru nerespectarea prevederilor art. 12 și art. 16 constatarea și aplicarea contravențiilor se face doar de către ISUJ.
		24(3)	Dispozițiile referitoare la contravenții, prevăzute la alin. (1) și (2), se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.
ART. 29	Raportare și revizuire		
29(1)	Până la 30 septembrie 2020 și ulterior din patru în patru ani, pe baza informațiilor furnizate de statele membre în temeiul articolului 18 și articolului 21 alineatul (2) și a informațiilor din bazele de date menționate la articolul 21 alineatele (3) și (4) și luând în considerare aplicarea articolului 4, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la punerea în aplicare și funcționarea eficientă a prezentei directive, inclusiv informații privind accidentele majore produse pe teritoriul Uniunii Europene și la impactul lor potențial asupra aplicării prezentei directive. Comisia include în primul dintre aceste rapoarte o evaluare a necesității de a modifica domeniul de aplicare al prezentei directive. Rapoartele vor fi însoțite, dacă este cazul, de o propunere legislativă.		Nu necesită transpunere.
29(2)	În contextul legislației relevante a Uniunii, Comisia poate examina necesitatea de a aborda problema responsabilităților financiare ale operatorului în ceea ce privește accidentele majore, inclusiv aspectele legate de asigurare.		Nu necesită transpunere.
ART. 30	Modificarea Directivei 96/82/CE În Directiva 96/82/CE, termenul „(d) păcură” se adaugă la rubrica „Produse petroliere” în partea I din anexa I.		Nu necesită transpunere A fost preluat prin Hotărârea Guvernului nr. 1033/2013 intrată în vigoare în februarie 2014.

ART. 31	Transpunere	ART. 26	Secțiunea 25 Dispoziții tranzitorii
31(1)	Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 mai 2015. Statele membre aplică măsurile respective de la 1 iunie 2015. Prin derogare de la primul paragraf, statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma cu articolul 30 din prezenta directivă până la 14 februarie 2014. Statele membre aplică măsurile respective de la 15 februarie 2014. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor acte. Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere atunci când sunt publicate oficial. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.	26(1)	La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 804/2007 privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 8 august 2007.
		26(2)	Procedurile și normele metodologice privind evaluarea raportului de securitate privind activitățile care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase, privind elaborarea planurilor de urgență în caz de accidente în care sunt implicate substanțe periculoase, privind procedura de inspecție pentru amplasamentele care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase, privind procedurile de notificare a activităților care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase și respectiv, a accidentelor majore produse, privind organizarea și funcționarea secretariatelor de risc privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase, privind procedura de investigare a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase, aprobate prin ordin și aflate în vigoare la momentul intrării în vigoare a prezentei legi, își vor produce efecte până la elaborarea și aprobarea, prin hotărâre a Guvernului sau prin ordin, după caz, a noilor proceduri și norme metodologice prevăzute de prezenta lege.
		26(3)	Actele normative prevăzute la art. 8 alin. (7), art. 10 alin. (8), art. 13 alin. (6), art. 19 alin. (4), art. 20 alin. (14) se elaborează în termen de 1 an de la intrarea în vigoare a prezentei legi.
		26(4)	Autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (2) elaborează proceduri de evaluare a documentelor prevăzute la art. 7, art. 8, art. 10, art. 12 care se aprobă prin decizie a conducătorilor Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, Gărzii Naționale de Mediu și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.
		ART. 27	Secțiunea 26 Dispoziții finale
			Prezenta lege transpune în legislația națională prevederile Directivei 2012/18/UE a Parlamentului European și Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și ulterior de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene JOUE, seria L nr. 197 din 24 iulie 2012. Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor

			art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.
31(2)	Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.		Nu necesita transpunere.
ART. 32	Abrogare		
32(1)	Directiva 96/82/CE se abrogă cu efect de la 1 iunie 2015.		Nu necesita transpunere.
32(2)	Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VII.		Nu necesita transpunere.
ART. 33	Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la publicarea sa în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>		Nu necesita transpunere.
ART. 34	Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre.		Nu necesita transpunere.